

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

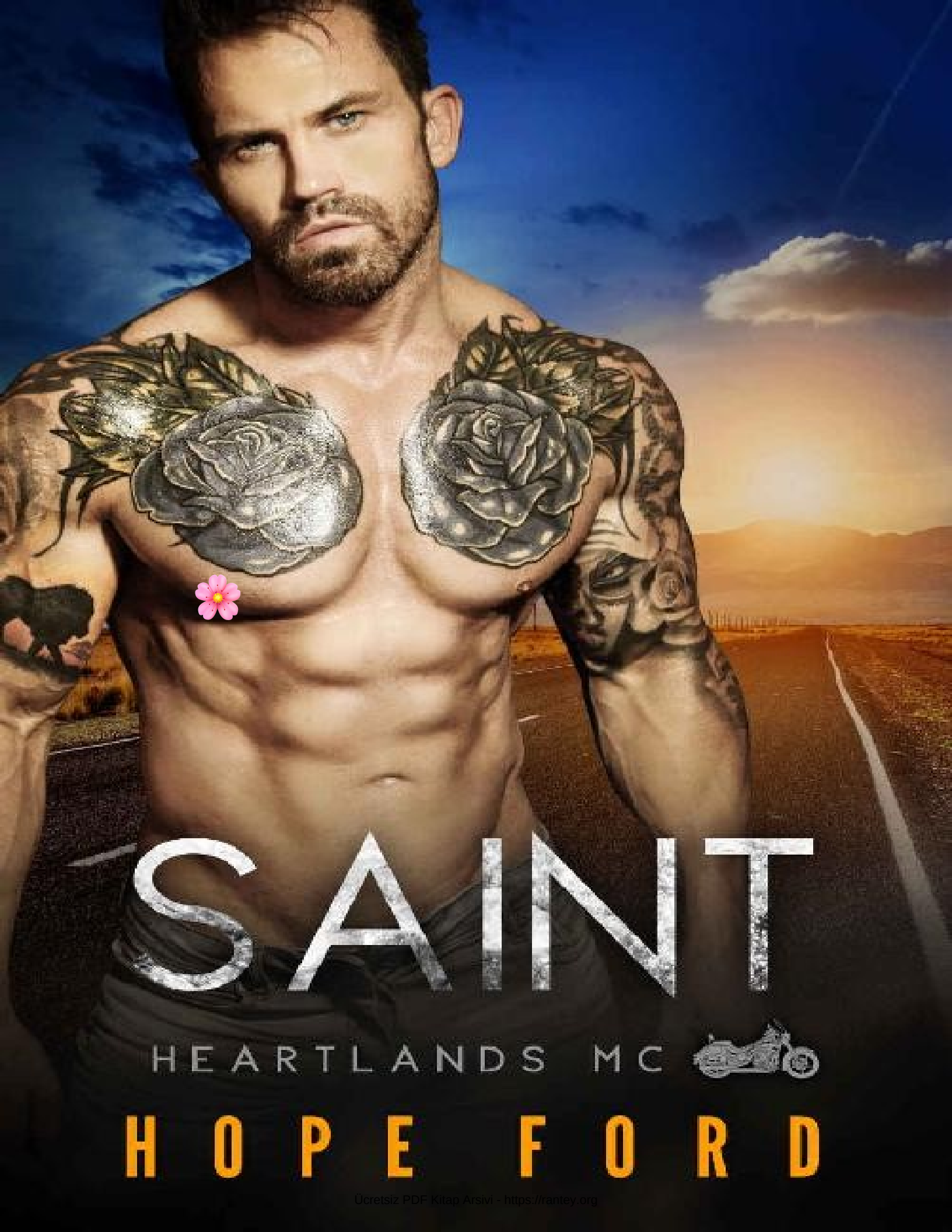
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

SAINT

HEARTLANDS MC

H O P E F O R D

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

SAINT

HEARTLANDS MOTOSİKLET KULÜBÜ

UMUT FORD

Saint© 2020 yazan Hope Ford

Editör: Kasi Alexander

Kapak Modeli: Charlie Garforth

Fotoğrafçı: James Critchley Kapak

Tasarımı: Cormar Covers Tüm

hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bilgi dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

depolama ve erişim sistemlerinde, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmadan kullanılamaz.

www.authorhopeford.com

İÇİNDEKİLER

1. [Kedi](#)
2. [Aziz](#)
3. [Kedi](#)
4. [Aziz](#)
5. [Kedi](#)
6. [Aziz](#)
7. [Kedi](#)
8. [Aziz](#)
9. [Kedi](#)
10. [Kedi](#)
11. [Aziz](#)
12. [Kedi](#)
13. [Aziz](#)
14. [Kedi](#)
15. [Aziz](#)
16. [Kedi](#)
- [Sonsözü](#)
- [Heartlands](#)
- [BANA](#)
- [KATILIN!](#)
- [Yazar Hakkında](#)
- [Ücretsiz Kitaplar](#)

1 KEDİ

Sessiz bara bakıyorum ve her şeyi anlıyorum. Başka biri için burası köhne bir motorcu barı gibi görünebilir. Benim içinse kurtuluşum. Nereden geldiğimi ve geçmişimin her an geri dönüp bana musallat olabileceğini bilmek bazen bunaltıcı olabiliyor. Kafamı öyle bir dolduruyor ki, yaptığım işi bırakıp koşturaya başlamak istiyorum. Koşmak ve asla arkama bakmamak. Ama derin bir nefes alıp kendimle konuşuyorum. Sadece birkaç aydır buradayım ve beni buraya bağlayan hiçbir şey yok ama gidemiyorum. Kendimi zorlayamıyorum. Eski sevgilim Roach ile aramda yüz milden fazla mesafe olması gerektiğini biliyorum. Ama burada iyi bir şeyim var. Neden bilmiyorum ama burada kendimi güvende hissediyorum. Hayatımda hiç hissetmediğim kadar güvende.

Roach'la 18 yaşında koruyucu ailemden ayrıldığımda tanıştım. Beni kulübü Outlaws'a götürdü ve kendimi aileden, kulüpten biri gibi hissetmemi sağladı. Ama onun ve kulübünün gerçekte neye benzediğini öğrenmem uzun sürmedi. Bir tokatla başladı. Ama daha da kötüleşti. İlk seferden sonra gitmeye çalıştım ama bana izin vermedi. Beni sürekli izleyen biri vardı. Ondan sonra daha da kötüleşti. Her dayak bir öncekinden daha kötüydü. O kadar ki bir noktada ölmeyi diledim. Ama bu son sefer, tanınmayacak hale gelene kadar dayak yemiş olsam da, buna değdi. Roach kaçmaya çalışmamdan yoruldu mu, yoksa beni bırakıp yolun kenarına bırakması bir kaza mıydı bilmiyorum, ama her iki durumda da beni kurtaran şey buydu. Ranger'ın beni bulması benim mucizemdi. Yeniden başlama şansımdı. Ve ben de tam olarak bunu yapıyorum.

Ride or Die barının müdürü Ranger, beni Seneca, Nevada'da yolun kenarında buldu. Roach ve Haydutlar'dan yaklaşık 100 mil uzakta. Ranger beni dövülmüş ve baygın halde buldu ve kulübü Heartlands MC'nin beni yanına almasını ve koruma sağlamasını istedi. Başlangıçta her şeyden korkuyordum. Kendi gölgemden bile korkuyordum. Ama kulüp bana iyileşmem için zaman verdi. Outlaws'ın bana davrandığı gibi davranılmasını bekliyordum ama bu kulüp farklı. Ya da en azından şu ana kadar öyleydi.

İyileştikten sonra Ranger'a içkileri nasıl karıştıracağımı bildiğimi ve envanter siparişinde gerçekten iyi olduğumu söyledim. Beni işe aldı ve karşılığında benden bir şey isteyeceğini düşündüm ama istemedi. Zaten yaşlı bir kadını var ve size hemen söyleyeyim, Ruby'ye kraliçe gibi davranıyor.

Erkeklerin hepsi beni kabul etti, muhtemelen kulübün başkanı Troy onlara bunu söylediği için. Ama kadınların bana ısınması biraz zaman aldı. Birçoğu bana soğuk davranıyordu. Ancak zaman geçtikçe diğer barmenlerden Roxanne ve kulübün "tatlı kızlarından" biri olan Barbie ile arkadaş oldum. Hoşlandıkları motorcularla diğer kadınları geçmeye çalışmıyorum. Kendime saklıyorum. İşimi yapıyorum ve sonra yukarıdaki daireme gidiyorum.

barda tek başıma. Sonunda diğer kadınlar bana ısınmaya başladı. Ama şimdi bile başımı öne eğip çalışıyorum. İşte bu kadar. Şiddet uygulayan erkeklerden uzak duracağıma dair kendime bir söz verdim ve tam olarak bunu yapıyorum. Sanırım kendi geçimimi sağladığım için, tüm motorcularla takılmam ya da elden ele dolaşmam beklenmiyor. Tanrıya şükür, çünkü bunu istemezdim.

Barbie barın öbür ucundan, "Çık şu kafadan tatlım," diye bağıyor. O kadar derin düşüncelere dalmıştım ki içeri girdiğini bile duymadım.

Tekrar bara baktım, gardımı düşürdüğüme şaşırmıştım. Köşede bilardo oynayan birkaç adam vardı sadece. Zararsız müdavimler. Derin bir nefes alarak Barbie'ye gülümsedim. "Hey. N'aber?"

Barbie'nin heyecandan ödü kopuyor. Onu hiç böyle gülümserken görmemiştim ve bu onun tipik *seviştim* gülümsemesi değil. Hayır, bundan daha fazlası. Hatta saçına daha fazla emek vermiş gibi görünüyor. Nasıl tarif edeceğimi bildiğim tek yol 80'lerin saçı. Koyu kökleri olan sarı ve büyük. Büyük demek istiyorum. Saçlarına fön çektiğine ve toplamak için Aqua Net sıkıttığına eminim. Parmaklarını saçlarında gezdirmeye çalıştığında bile hiçbir şey kıpırdamıyor. Sadece elini indiriyor ve heyecanla tekrar konuşmaya başlıyor.

Benim durduğum barın önünde durdu. "Nasıl görünüyorum?"

Kocaman saçlarını, gömleğinden taşan sahte göğüslerini ve mavi göz farını görmezden geliyorum. Barbie bana karşı nazikti ve ben de ona asla kötü davranmazdım. Ayrıca, ben kimim ki moda konusunda hüküm vereyim? Ona şöyle bir baktım ve "Çok güzel. Tatlı çay ister misin?" dedim.

Kulüpte "tatlıtart" olarak bilinir. Kendi deyimiyle, üzerine düşeni yapıyor ve ekibe hizmet ediyor. Ama o bir çeşit lider. Barbie sizden hoşlanırsa, buraya uyum sağlama şansınız artar. Erkeklerle bile, onun etrafında dolaşabilirler, ki bunu sevdiğini keşfettim, ama hepsi ona saygı duyuyor.

Başını salladı ve bara oturdu. Barbie ile tek ortak noktamız bu: ikimiz de içki içmiyoruz.

İçkiyi bırakıyorum ve o da hızlıca bir yudum alıp tekrar konuşmaya başlıyor. "Cat, hazır olsan iyi olur çünkü iki ayak üzerindeki en ateşli şey bu gece geri dönüyor."

Tezgâhı ve şişeleri silerek çalışmaya devam ediyorum. "Öyle mi?" Ona soruyorum. Barbie'nin kulüpteki erkekler hakkındaki tıratlarına alışkınım. O benim tam tersim. Ben onlardan kaçmaya çalışıyorum, o da onlara koşuyor.

"Tatlım, Saint, silah çavuşu, dört yıldır yoktu ve sonunda geri döndü. Yemin ederim o kadar seksi ki kıyafetlerin eriyip gidecek." Sanki yanıyormuş gibi kendini yelpazelemek için büyük bir çaba sarf ediyor.

Onun maskaralıklarına gülüyorum ama itiraf etmeliyim ki burası dolmaya başladı ve midemdeki düğümü görmezden gelemiyorum. Geri dönen bu Aziz, bardaki enerji ve vızıltının kaynağı gibi görünüyor. Son birkaç gecedir öyleydi ve şimdi insanların içeri doluşma şekline bakılırsa, odada bir elektrik var gibi görünüyor. "Dört yıldır neredeydi?"

Bir bana bakıyor, bir de bara. Oturmuş üç müdavim var ve her gece sipariş ettikleri içkileri doldurmaya başlıyorum, ama şimdi merak ediyorum. Barbie sadece bana bakıyor. "Tatlım, onu gördüğünde nerede olduğunu umursamayacaksın." Sonra pipetini ağır boyalı kırmızı dudaklarına götürüyor ve büyük bir yudum alıyor.

İçkileri üç adama teslim ederek uzaklaşıyorum ama aklım sürekli bu Aziz'e takılıyor. Belli ki kulüp için önemli biri, çünkü herkes onun dönüşünü bu kadar büyütüyor. Umarım Roach ya da Outlaws gibi değildir. Yeni olan her şeyden nefret ediyorum ve bu kulübün ortasında yarattığım sessiz küçük dünyayı bozabilecek her şeyden tedirginim. Kimse bu konuda konuşmak istemiyor gibi görünse de, son dört yıldır nerede olduğunu merak etmek zorundayım.

2 SAINT

Hapishane kapısından dışarı adımımı atar atmaz ciğerlerimi temiz havayla dolduruyorum. Yüksek güvenli li çitlerin diğ er tarafında olmasına rağmen çok daha iyi olduğuna yemin edebilirim.

Son dört yılımı bu duvarların arkasında geçirdim ve sonunda dışarıda olduğum için minnettarım. Hayatıma, kul b me geri dönmeye hazırım. Herkesin ve her şeyin aynı kaldığını umuyorum. Son birkaç yıldır her şeyin aynı kalacağını düşünmenin verdiği bir rahatlık var. Ama bunun doğru olmadığını biliyorum. Ben dört yıl önce buraya gelen aynı adam değilim ve kul b m n de öyle olmasını bekleyemem.

Heartlands'in başkan yardımcısı Gage, kamyonetinin yanında beni bekliyor. Birinin bisikletimi getirmesini umuyordum. Tekrar açık yollara çıkmak için sabırsızlanıyorum. Ona başımla selam veriyorum ve Şerif Ramsey girişe park etmiş devriye arabasından inene kadar o tarafa doğru yürümeye başıyorum. Onu en son tutuklandığım gece görmüştüm. Hapse girmemi sağlamıştı ve yattığım süreyle bir ilgisi olduğundan eminim.

Yanından geçerken yüzündeki hoş olmayan ifade beni durdurmuyor.

"Seni izliyor olacağım, Aziz," diyor. "Ve sırf yanlış nefes aldığın için seni tekrar hapse atmaya hazır olacağım." Beni kışkırtarak yanımda yürümeye ba ladı. "Adam öldürmekten hüküm giymiş bir adamın kasabamda rahatça dola masına göz yumacak değilim."

O anda duruyorum ve ani hareketimle benden bir adım geri çekiliyor. Onu suçlamıyorum. Hapishanede yapmam gereken tek şey okumak ve ağırlık kaldırmaktı. Muhtemelen 50 kilo kas yapmı ımdır. Onun üzerinde y kseliyorum ve ağırlığımı etrafa atmakta hiç zorlanmıyorum. Çok fazla konuşmak için bir nedenim olmadı, bu yüzden sesim derin ve kısık. "Bir  ocuk tecav zc s n n evine yerleşmesinin seni daha çok rahatlatacağını d   nmemi tim."

Ağzı sırtıtarak bana bakıyor. Etkilenmediğini ya da yıllar önce o geceden sonra fikrinin değiştiğini söyleyebilirim.

Bir şeyler söylemeye ba lıyor ama motosikletlerin sesi onu durduruyor. Sese doğru dönüyorum ve yüzündeki g l mseme i engelleyemiyorum. Karde lerim buradaydı. En az yirmi motor yana ıyor ve hepsi motorlarından atlayıp yanıma geliyor, bana sarılıyor, yumruk toku turuyor ve omzumu sıvazlıyorlar. Beni şeriften ayırıyorlar ve hepsi aynı anda konuşurken devriye arabasına bir göz atıyorum. Şerif Ramsey bana bakıyor ve bu kadar uzaktan bile yüzündeki nefreti görebiliyorum.

Arkamı dönüp adamlarıma bakıyorum ve içimi bir kardeşlik duygusu kaplıyor. Vahşi bir ekip olabiliriz ama bu benim ekibim.

Etrafıma bakarken bisikletimi görüyorum. Adımlarımı ona doğru atıyorum ve hemen bacağımı sallıyorum. Maddox yanıma geliyor ve sırtıma bir tokat atıyor. "Onu garajda tutuyordum, Saint. Çok iyi durumda."

Gidonu sıkıca kavıyorum. "Sağ ol, kardeşim."

Herkes uzaklaşmaya başladı ve Gage bana döndü. "Sür ya da Öl?"

Kulübün sahibi olduğu bardan bahsedilince başımı sallıyorum. Mekândan çıkmam kesinlikle bir parti için yeterli bir sebep.

Motoru çalıştırıyorum ve ekibime önderlik ederek yola çıkıyorum. Daha hızlı sürebilirdim ama istemiyorum. Bu anın değerini bilmek ve gerçekten tadını çıkarmak istiyorum. Kendi domuzunuzla yola çıktığınızda hissettiğiniz bir duygu var. Dünya umurunuzda değil ve dünya ayaklarınızın altında. Neredeyse hapisten çıkmaktan daha iyi bir duygu.

Tozlu çakıllı otoparka girdim ve bisikletimden indim. Yol yeterince uzun değildi ama adamlarımla biraz zaman geçirmem gerekiyordu.

İçeri girip birkaç masa bulduğumuzda çocuklar etrafımı sardı. İçeride yürürken bir sürü eski ama bir o kadar da yeni yüz görüyorum. Hepsi bana sesleniyor, hoş geldin diyor.

Ranger bana bir bira getiriyor ve ortalık sakinleşmeye başladığında kulüpte neler olup bittiğini öğrenmek için Gage ile oturuyorum.

Yumruğunu masaya vurdu. "Başardık, Saint. Konuştuğumuz her şeyi başardık."

Pek çok şey hakkında konuşmuştuk ve hangisinden bahsettiğini bilmiyorum. "Ne yaptınız?"

Birasından bir yudum alıyor ve sertçe aramızdaki masaya bırakıyor. Kızgın olduğu her halinden belli. "Biz, Aziz. Hâlâ biziz. Bir süreliğine gitmiş olabilirsin ama kulüp hakkında konuşurken biz hâlâ biziz."

Onu anladığım için başımı sallıyorum. Ve haklı olduğunu biliyorum. Bu kulüp benim kim olduğumun bir parçası. Bu yüzden hapishanede hayatta kaldım. "Tamam, ne yaptık?"

Bana o kadar uzun süre bakıyor ki, etkili olmaya çalıştığını biliyorum. Sonunda ağzından kaçırıldığında büyük bir itiraf bekliyorum. "Düz gittik."

Çenemi yerden kaldırmam gerekiyor. Haklıydı. Bunu her zaman konuşurduk. Uyuşturucu satmanın ve yasadışı işler yapmanın ne kadar stresli olduğunu. Buna değmezdi. Gage ve ben işleri tersine çevirmek için çok çalışmaya başlamıştık. Kulübün düzlüğe çıkmasını istiyorduk ve çoğunluk da bizimle birlikteydi.

"Yani iyi miyiz?" Emin olmak için ona sordum.

Omuzlarını silktiler. "Hâlâ düşmanlarımız var. Uyuşturucu karteli ölmemizi istiyor, onları ortada bıraktığımızı düşünüyorlar. Haydutlar tüm yasadışı işlerimizi devralmak istiyor,

Ama biz buna izin vermeyeceğiz. Kasabamızı temiz tutmak için elimizden geleni yapıyoruz. Elbette Şerif Ramsey hala peşimizde ama onunla başa çıkabiliriz."

"İyi, iyi," diyorum ona. Arayı kapatmam gereken çok şey olduğunu biliyorum ama bunu şimdi yapmak istemiyorum. Boş biramı yere bırakıyorum ve bara göz atıyorum. İlk gördüğüm şey daha önce hiç görmediğim bir kadın. Çok güzel ve buradan bile günah işlemek için yaratılmış bir vücuda sahip olduğunu söyleyebilirim.

"Kim o?" Elimdeki boş şişeyi bardaki kadına doğrultuyorum.

Gage sandalyesinde dönüp bakıyor ve sonra bana dönüp başını sallıyor. "O yasak bölge. Ranger haber verdi."

İçimden vuruldum. "Ranger'ın eski karısı mı?"

Sadece güldü. "Kesinlikle hayır, Ruby'nin de bunu söylediğini duymasına izin vermem." "Ruby kim?"

Gage sadece başını sallar. "Evlat, uzun zamandır yoktun. Ranger Ruby ile birlikte. Killian ve Chain de yerleştiler."

Kafam karıştı. Kardeşlerimin yuva kurmasını aklım almıyor. Kahretsin, uzun zamandır yoktum. "Ne? Tamam, kim bu kız ve Ranger neden onun hakkında emir veriyor?" Bardaki kadını işaret ederek soruyorum.

Gage masanın karşısından bana doğru eğildi. "Çünkü Ranger onu neredeyse ölene kadar dövülmüş halde buldu. Oldukça ürkek ve Ranger herkese onu rahat bırakmalarını söyledi."

Yumruklarım sıkılıyor ve elimdeki bira şişesi kırılmadan önce kendimi onu bırakmaya zorluyorum. Birinin ona elini sürdüğü düşüncesi beni öldürüyor. "Kim? Kim yaptı bunu?"

Cevap beklemeden ayağa kalkıyorum, onun üzerine yürümek, ona yaklaşmak istiyorum. Ama bir yere varamadan Barbie beni durduruyor, sandalyeme geri itiyor ve kucağıma oturup bana sarılıyor. Beni gördüğü için çok heyecanlı olduğu için ona sarılıyorum ama saçları bardaki kadını görmemi zorlaştırıyor.

3 KEDİ

Saint adında bir motorcuda ne görmeyi bekliyordum bilmiyorum. Ama ne olursa olsun, hiçbir şey beni onu odanın öbür ucunda görmenin bedenimde yarattığı fiziksel tepkiye hazırlayamazdı. Gerçi şu anda onu pek göremiyorum. Barbie kucağında ve tek g ö r d ü ğ ü m saçları.

Ama barın kapısından içeri girdiği anda anlamıştım. Demek istediğim, insanlar bağıırıyordu ve oda heyecanla canlıydı, ama başka bir şey de vardı. Etrafında arkadaşları olduğu halde odanın içinde yürümesini izlerken beni hazırlıksız yakalayan bir his. Beni görmedi. Bana doğru bakmadı ve buna sevindim. Bana baksaydı ne yapardım bilmiyorum.

İri yarı, neredeyse buradaki diğer motorculardan daha iri. Koyu renk saçları ve kollarının üstünde ve altında dövmeleri var. Diğer tüm motorcuların giydiği ve arkasında Heartlands logosunun büyük ve gururlu bir şekilde yer aldığı kazağını giymiş. Tıpkı şu anda barda bulunan diğer erkeklerin yarısından fazlası gibi. Ama onunki dar, sanki bir süredir giymemiş de büyümüş gibi. Ama bu kötü kesime rağmen, diğer adamların hiçbirisi onunla kıyaslanamaz. Hayır, o kesinlikle göze çarpıyor.

Saint'i görünce vücudumun verdiği tepki hiç hoşuma gitmiyor. Kendime erkeklerden, özellikle de şiddet yanlısı olanlardan uzak durduğumu ve onun hakkında hiçbir şey bilmediğimi hatırlatıyorum. Zaten gerginim. Sanki bütün kulüp burada ve herkes çok içiyor. Ne zaman büyük bir kalabalık olsa, tedirgin oluyorum. Böyle büyük grupların olduğu ve aşırı içki içilen zamanlar bana Outlaws'da geçirdiğim zamanı hatırlatıyor. Bar bu kadar çok insanla dolduğunda gerilirim ve kaygım beni ele geçirir. Birkaç derin nefes alarak kendimi işime veriyorum ve artık ona bakmadığımdan emin oluyorum. Ona bakmaya devam edemeyecek kadar meşgul olma şansına kelimenin tam anlamıyla atlıyorum. Aklımı işime veriyorum ve içkiler gelmeye devam ediyor.

Yeni bir sesin seksi alçak gürültüsünü duyduğumda, bunun seksi silah çavuşuna ait olduğunu anlamak için dönüp bakmama bile gerek kalmıyor. "Fıçı bira alabilir miyim?"

Buz gibi bir kupa alıp ağzına kadar dolduruyorum ve neredeyse her yere döküyorum. Ödemeyi yapmak için elini cebine attığında bardağı önüne bırakıyorum.

Onu silkeledim. "Ranger bu gece ödeme yapmayacağını söyledi. Kulüpten."

Cüzdanını kaldırıyor. "Anlaşılan sen beni tanıyorsun ama ben seni tanımıyorum." Onu zaten tanıdığımı, onu incelediğimi ele verdiğimi fark ederek kızardım.

Omuzlarımı silkip bir bulaşık bezi alıyorum, hâlâ gözlerine bakmıyorum.

Tezgâhı silerken eliyle beni durduruyor. "Buralarda yenisin, değil mi?"

Benimkini örten kocaman eline bakıyorum. Yapmamam gerektiğini biliyorum ama yine de yapıyorum. Başımı kaldırıp gözlerinin içine bakıyorum ve sesli bir nefes alıyorum. Odanın diğer ucundan bakınca iri, güçlü ve yakışıklı görünüyor. Yakından, mavi gözleri doğrudan bana bakarken, düpedüz seksi. Barbie'nin onun dönüşü için çıldırmasına şaşmamalı. Haklıydı: Ona bir bakışım iç çamaşırlarımı eritebilirdi. Nefes alışımı duymuş olmalı, çünkü dudaklarının kenarları sırtarak kalktı.

"Evet, ben yeniyim." Ben de ona belli belirsiz gülümsüyorum.

Başka bir şey söylemeye başlıyor ama Barbie ona doğru kayıyor ve sahte göğüslerini yüzüne bastırıyor. "Bu sadece Cat," diyor Barbie ona. İkisinin arasına bakıyorum ve birlikte olup olmadıklarını merak ediyorum. Bir süredir ortalıkta olmadığını biliyorum ama Barbie'nin onu beklemek zorunda olmadığını da biliyorum.

Saint'i görmezden gelerek bakışlarımı Barbie'ye çeviriyorum. "Buzlu çay?"

Sadece başını sallıyor ve sonra ellerini Saint'in göğsünde gezdiriyor. "Hayır, tatlım. Şu anda ellerimde kaldırabileceğimden fazlası var."

Başımı sallayıp uzaklaşıyorum. Barbie'nin ellerinin onun üzerinde olmasının beni neden bu kadar rahatsız ettiğini irdelemek istemiyorum. Onun üzerinde herhangi bir hak iddia etmiyorum ve kesinlikle etmek de istemiyorum. En azından kendime böyle söylüyorum.

Uzaklaşıp aramıza biraz mesafe koyduğumda biraz daha rahat nefes alıyorum. Onunla konuştuğum süre boyunca nefesimi tutuyormuşum gibi hissettim. Vücudumun ısındığını hissettim ve o beni izlerken, bana bakarken orada duramadım. *Belki Barbie onun dikkatini benden uzaklaştırır* diye düşündüm. Çünkü onun ilgisi ihtiyacım olan son şey. Yine de kendime bunu söyleyip duruyorum. Gidip başka siparişleri dolduruyorum. Tüm müdavimlerin ve kulüp üyelerinin yanı sıra bir sürü yeni insan da var.

"Ne dersin tatlım? Bir bira ve kucağımda seninle sadece beş dakika alacağım."

Adama kısaca bakıyorum, bir bira doldurup önüne koyuyorum. "Üç dolar tutuyor." Outlaws'da geçirdiğim zamanlardan öğrendiğim kadarıyla göz teması kurmayacaksın. Eğer yaparsan, bunun gibi adamlar sana istedikleri her şeyi söyleyebileceklerini ve yapabileceklerini kafalarına sokarlar.

Sadece gülüyor. "Bu gece ucuz kurtuluyorum. Bir bira ve kucak dansı için beş dolar öderdim." Üç doları aramızdaki barın üzerine koydu ve ben de onu görmezden gelerek parayı aldım. Hepsi yeni gelen diğer çocuklar da onunla birlikte gülüyor.

Saint'in bakışlarının beni yakıştığını hissedebiliyorum. Şans eseri ona bir göz atıyorum ve o hâlâ beni izliyor. Bu Barbie'yi hiç yavaşlatmıyor; hala ona tutunuyor ve bir dakika içinde bir mil konuşuyor, ama gözleri benim üzerimde. Omzumun üzerinden bakıyor ve bakışlarının sertleşmesini izliyorum. Yüzündeki ifadeden ürküyorum. Tehlikeli diye bağılıyor ve ondan uzak durmam gerektiğini biliyorum.

Arkamı dönüp benimle konuşan adama bakıyorum ama o da arkadaşlarıyla birlikte ortadan kaybolmuş. Saint'in bununla bir ilgisi olup olmadığını merak etmekten kendimi alamıyorum. Ama öğrenmek için arkamı dönmüyorum. Onu unutmamın daha iyi olacağını biliyorum. O ve onun seksi gözleri.

4
SAINT

Cat çok çalışkan. Tüm gece boyunca hiç yavaşlama belirtisi göstermeden çalıştı. Saat sabahın ikisini geçiyor ve parti yeni yeni sönmeye başlıyor. Partinin çoğu kulüp binasına geri döndü. Bu son dört yılda, dışarı çıktığımda yapacağımı bildiğim şeylerden biri sevişmekti. Bir kadının bacakları arasında olmadan geçen dört yıl uzun bir süre. Ve dürüst olmak gerekirse, Barbie'nin istekli olacağını biliyordum. Ama şimdi o kadar da çekici gelmiyor. Cat'i gördüğümde beri. Barbie sadece dikkatimi dağıtırdı ve onun gibi bir kadınla neden zamanımı harcadığımı merak ediyorum.

Dört yıl size düşünmek ve hayatınızda ne yaptığınızı anlamak için çok zaman veriyor. İnsandan çok hayvana benzeyen, küçük kızlara tecavüz eden birini öldürdüğüm için hapse girmekten pişman değilim. Farklı bir şey yapmazdım. Ama dünyayı o sapık heriften kurtardığım için hapse girmeyi hak ettiğimi düşünmüyorum.

Şerif Ramsey ve on iki kişilik jüri aynı fikirde değildi.

Pişman olduğum şey, kardeşlerim dışında, hala hayatta olduğumu ve tekmelediğimi bilmekle ilgilenen çok az kişinin olması. En yakın arkadaşlarımı tatmin edici ilişkiler içinde görmek, hayatımdan daha da uzaklaştırıyor.

Sikerim böyle işi. Bazı insanlar önemsenmek içindir ve benim gibi çabuk sinirlenen biri için gerçekten orada olacak birini bulamayacağımdan eminim. Aksine, hapishane beni daha da pislik yaptı. Daha içine kapanık ve huysuz. O zaman kimse bana tahammül edemiyordu, şimdi de edemeyecekleri kesin.

Cat bekâr görünüyor ve ona bakmadan duramıyorum. Bütün gece kardeşlerimden birinin ona ilgi duyup duymadığını görmek için bekledim. Ama kaçmak zorunda kaldığım bir sikiş dışında, tüm kardeşlerim onu yalnız bıraktı. Gecenin çoğunda benden kaçtığını biliyorum. Bana bakmasına izin verdiği birkaç seferde, ona bakıyordum ve itiraf etmeliyim ki, yüzünün aydınlanmasını ve kızarmasını izlemekten zevk alıyordum. Her seferinde ona başımı salladığımı görmemiş gibi davranıyor ve başını hızla başka yöne çeviriyordu.

Bara doğru ilerledim, hâlâ çalışıyor, temizlik yapıyordu ama yanına yaklaştığımda kıpırdanmaya başladı. "Mola vaktin geldi," diyorum ona. "Bütün gece hiç mola vermedin."

Sadece başını sallıyor ve gülüyor. "Mola verip vermediğimi bilmiyorsun."

Sesim titremiyor ve tereddüt etmiyorum. "Saat on birde tualete gitmek için verdiğin üç dakikalık mola dışında mola vermedin."

Ağzı düşüyor. *Evet bebeğim, seni izliyordum.* Bunu biliyorum ve şimdi o da biliyor. Ürkek, hatta gergin görünüyor, bu beni şaşırtıyor çünkü genellikle bir barmen alıngandır ve erkeklerden gelen tekliflere alışkıdır.

Pes edecek gibi görünmeyince sesimi yumuşatıyorum ve ona gülümsüyorum. "Sadece bir dans, hepsi bu."

Başka bir barmen olan Stella'ya bakıyor ve Stella onu el sallayarak başından savıyor.

Cat gülümsememden hoşlanmışa benziyor çünkü sonunda dans etmeyi kabul etti. Onu dans pistine götürüyorum ve onu koruma ihtiyacı içimi dolduruyor. En azından bana kıyasla küçüktü. Geniş kalçaları ve iri göğüsleriyle daha iri bir kız ama yanımda dururken küçücük ve minyon görünüyor. Elimi sırtına koyuyorum ve onu dans pistinin diğer tarafına, sarhoşların çoğundan ve hala burada olan birkaç erkek kardeşin meraklı gözlerinden uzağa götürene kadar durmuyorum.

Daha fazla bekleyemediğimde ellerimi kalçalarına koyup onu kendime doğru çekiyorum. Kıvrımlı vücudu benimkine mükemmel bir şekilde uyuyor ve ona karşı tepkimi kontrol etmek için derin, sakinleştirici nefesler almak zorunda kalıyorum. Bu seksi kadının kollarımdaki hissi daha önce yaşadığım hiçbir şeye benzemiyor. Cat'i tutmak bir paratoneri tutmak gibi, ama elektrik çarpması yerine enerji, tutku ve farkındalık akıtıyorum.

Eğer Barbie gibi bir kulüp tatlısı olsaydı, bacaklarını belime dolayıp onu dans pistinde becerirdim. Ama onun bundan çok daha fazlası olduğunu biliyorum. O tam olarak ihtiyacım olan şey, aradığım şey, lanet olsun, son dört yıldır dua ettiğim şey.

Saçlarını geriye tarıyorum, boynunun uzun diplerini ortaya çıkarıyorum. Müzik kısık, yavaş bir yetmişler rock baladı çalıyor. "Bana kendinden bahset, Cat."

Yan tarafa bakıyor. "Anlatacak pek bir şey yok" diye fısıldadığında onu zar zor duyabiliyorum.

Gözlerini bana dikmesini isteyerek çenesini eğiyorum. Bana karşı koymuyor. Kahverengi gözlerini bana doğru kaldırıyor ve ben onların derinliklerinde kayboluyorum. "Seni kim incitti?"

Lafi dolandırmamam gerektiğini biliyorum ama yapamıyorum. Bilmek zorundayım. Vücudu benimkine karşı donuyor. Çok ileri gittiğimi, çok fazla şey istediğimi biliyorum ama Gage bana Ranger'ın onu nasıl bulduğunu anlattığında gerçeği öğrenene kadar rahat edemeyeceğimi biliyordum. Onu incittiğim için kimi incitmem gerekiyor? Onu uzaklaştırmak istemediğim için kendimi rahatlamaya zorluyorum. "Gage. Gage bana anlattı ve bunun beni ilgilendirmedğini biliyorum ama bilmem gerek, sana kim zarar verdi? Seni kim ölüme terk etti?"

Hareket etmeyi bıraktı ama en azından kollarımdan çekilmedi. Ona daha sıkı sarılıyorum ve gözyaşlarının akmasını bekliyorum ama akıyor ve kızımın görüldüğünden daha dayanıklı olduğunu fark ediyorum. Benim kızım. Bu da nereden çıktı şimdi? Yuva kurmak isteyecek bir adam olacağımı hiç düşünmemiştim ama şimdi Cat'e bakarken tek düşünebildiğim bu.

Omuzlarını silkiyor ve tekrar müzik eşliğinde sallanmaya başlıyor. O kadar uzun süre sessiz kalıyor ki, cevap verip vermeyeceğini merak ediyorum. Cevap verdiğinde yumuşak ve sesinde çok fazla acı var, sanki içten içe yaralanmış gibi. "Önemli değil. Bitti artık. Bitti."

Pes ediyorum, onu daha fazla  zmek istemiyorum, "Ve seni bir daha incitmeyecek" demek dışında konuyu kapatıyorum.

Hayatın soğuk ve sert gerçeklerini yaşamış biri gibi sırtıyor. "Bunu bilemezsin." Gözleri boş bir ifadeye bürünüyor ve acı veren bir şeyi düşündüğünü anlıyorum.

Boynunun arkasından tutup bana bakması için onu itmeden önce başparmağımı yanağının yumuşak teninde gezdiriyorum. "Sana söz veriyorum."

Bana  yle dikkatle bakıyor ki, sanki g r nd ğ m gibi bir adam olup olmadığımı anlamaya  alışıyor. Bana güvenmediğini ve aramızdaki bu bağa güvenmediğini biliyorum. Ama o orada ve onu ne kadar bastırmaya ya da görmezden gelmeye çalışsam da, yine de orada olacağını biliyorum. Ona sahip olmalıyım.

5 KEDİ

Ellerini belimde ve sırtımda hissetmeyi seviyorum. Yaşadığım onca şeyden sonra erkeklerle ilişkiye girmemeye yemin ettiğimi bu kadar kolay unuttuğuma inanamıyorum. Tatlı dokunuşları ve dolu dolu vaatleriyle, kendime mesafe koymam gerektiğini biliyorum. Puslu havayı dağıtacak birkaç net düşünce bulabildiğimde, geri çekilmem ve Saint'ten uzaklaşmam gerektiğini biliyorum. O seksi, komik, güçlü ve sarhoş edici. Onunla sadece bir gece geçirmenin yeterli olmayacağı türden bir adam. Ona asla doyamazdım; o kadar güçlü. Barbie'nin, Aziz geri döndüğünde Chihuahua'nın ağzındaki ciyaklayan bir oyuncak gibi olmasına şaşmamalı. Şimdi anlıyorum. Yaklaşmamaya yemin etmiş olmama rağmen beni böyle etkiliyorsa, erkek arayan normal bir kadına neler yapabileceğini tahmin edebiliyorum.

Hâlâ yavaşça dans ediyoruz ve ben kaçmak için bir yol arıyorum. Buna ihtiyacım olduğunu biliyorum ama ondan uzaklaşmak da çok zor. Kolları beni sarmışken ona sarılmak uzun zamandır hissetmediğim şeyleri hissetmemi sağlıyor. Hatta daha önce hiç hissetmediğim şeyleri hissettiriyor. Ona sokuluyorum, kollarında güvenlik arıyorum. Kendime bir dakika daha, kollarında sadece bir dakika daha kalacağımı ve sonra çekip gideceğimi söyleyip duruyorum.

Sonra eğiliyor, ağzı kulağımın yanında. "Bar kapandıktan sonra nereye gidiyorsun?"

Bir parçam eski Cat'i özlüyor. Eskiden birine karşı böyle hissetseydim, ki daha önce hiç hissetmemiştim, ama hissetseydim, onu üst kattaki daireme geri çağırırdım. Ama şimdi yeni Cat bunun bir seçenek olmadığını biliyor. Onu tanımıyorum ve şiddet yanlısı biri gibi görünmese de yine de bunu şansa bırakmayacağım. Onunla uyumama izin veremem. -Onunla dans bile etmemeliydim.

Cevap vermek yerine ona gülümsüyorum. "Peki ya Barbie? O benim arkadaşım, biliyorsun." Aklını benden ve Barbie'den uzaklaştırabilirsem, uzaklaşmak için bir fırsat bulabilirim diye düşündüm.

Gülüyor ve göğsünün gümbürtüsü bana karşı titreşiyor. "Barbie bir motorcudan diğerine zıplayan bir yüzücü."

Yine de yorum yapmıyorum ve karşı çıkmıyorum çünkü söylediklerinin doğru olduğunu biliyorum. Barbie'yi hiç yargılamadım. Bir erkekten diğerine gitmeyi seviyor. Ben bunu asla yapamazdım, ama o bu şekilde seviyorsa, neden benim, başka bir kadının ve arkadaşının yargısı olmadan bunu yapamasın?

Hareket etmeyi bırakıyor ve bir elini yüzümün iki yanına koyuyor. Çoğu erkek sorumu görmezden gelir ama o öyle değil. Sanki ne dediğini anladığımdan emin olmak istiyor ve

nereden geldiğini. "Barbie benim dönmemi mi bekliyordu? Ellerini diğer motorculardan uzak mı tutuyordu?"

Bunu düşünmeme bile gerek yok. Başımı sallıyorum, bir yanım Barbie'ye ihanet ediyormuşum gibi hissediyor ama aynı zamanda söylediklerinin doğru olduğunu da biliyorum. Barbie erkekten erkeğe hareket ediyor.

Büyük eli boynuma doğru iniyor ve beni orada tutuyor. Bu sahiplenici bir tutuş ve bende uyandırdığı hislerle derin bir nefes alıyorum.

Sesi hırçın ve seksi. "Öyle biri olmadığımı söyleyebilirim."

Ona başımı sallıyorum, nihayet kendime gelmeden önce bakışlarında kayboluyorum. Hafifçe geri çekiliyorum. "İşe dönsem iyi olacak."

Tutuşunu gevşetiyor ama beni asla bırakmıyor. Parmak uçlarımda yürüyorum. "Dans için teşekkürler," diyorum ona uzanıp yanağına iyi geceler öpücüğü vermeden önce. Masumca olması gereken, teşekkür etmek için yanağına kondurduğum bir öpücük daha fazlasına dönüşüyor.

Başımı çeviriyor ve ağzımı kendi ağzıyla yakalıyor. Bana o kadar ateşli bir öpücük veriyor ki neredeyse onunla neden yatmayacağımı unutuyorum. Bir eli kalçamda, bir eli de boynumda sıkılıyor. Kollarında tutuluyorum, ona doğru sıkıca çekiliyorum ve bacaklarının arasındaki büyük şişkinlik yumuşak karnıma baskı yapıyor. Ağzı sıcak ve tadı likörün pürüzsüz, koyu tadı gibi. Ağzının beni sahiplenici bir şekilde yutması kollarımın boynuna dolanmasına ve ona tutunmama neden oluyor. Başımı yana çevirerek öpücüğü derinleştiriyor ve ben bunu vücudumun her hücresinde hissediyorum. O tamamen erkek ve gücü ve kontrolü öpücüğü ele geçiriyor, beni ağzında inleyene kadar sınıra itiyor, sanki ona merhamet için yalvarıyorum.

Sonunda çekildiğinde ikimiz de nefes nefese kalmıştık. Elim ağzıma gidiyor, yumuşak, şiş dudaklarımı hissediyor, az önce iyice öpülmüş gibi görünmem gerektiğini biliyorum.

"İyi geceler tatlım," diyor ve sert adımlarla yanımdan uzaklaşıyor. Ellerimin arkasından kıkırdıyorum ve bunu sessizce yaptığımı düşünsem de beni duyuyor ve arkasını dönüyor. Yürümekte zorlanıyormuş gibi davranıyor ve kendini ayarlayıp el sallayarak veda edişini izliyorum. Bana attığı erimiş bakış beni rahat bıraktığını söylüyor. Bunun doğru olduğunu biliyorum çünkü eğer zorlasaydı, onu reddedecek gücüm olur muydu bilmiyorum. Kendimi inkar etmek için.

Diğer birkaç adamla birlikte ayrılıyor ve barı kapatmayı bitirmek için Stella ve Roxanne ile baş başa kalıyorum.

Nihayet kapatıp her şeyi temizlediğimizde saat üçü biraz geçiyordu. Normalde böyle bir geceden sonra bitkin düşer ve gözlerimi zar zor açık tutabilirim. Ama bu gece öyle değil. Hayır, yürüyüşümde baş döndürücü bir adım var ve bunun kimden geldiğini biliyorum. Aziz. Bu gece ansızın ortaya çıkan ve şimdiden dünyamı alt üst eden adam. Erkeklerden uzak duracağıma dair kendime verdiğim tüm sözler, onun kollarında sadece bir dans ettikten sonra neredeyse unutuldu.

Gece ritüelimi yerine getiriyorum ve barın kirini tenimden temizliyorum. Suyun vücudumdan aşağı kayması ve aklımda Aziz'in kollarının beni sardığı düşüncesi, sıcak suyun ve buharın tadını çıkararak inlememe neden oluyor. Süngere biraz sabun koyup aşağı doğru kaydırıyorum.

Karnım, bacaklarımın arası ve dokunuşla sarsılıyorum. Yanıyorum. Süngeri diğer elimle değiştiriyorum ve sonra parmaklarımı kullanarak kendimi ayırıyorum, sıcak, şişmiş göbeğimi okşuyorum. Sadece bir dans bana bunu yaptı. Kendimi bu kadar kolay rahatlatılabildim; zaten saatli bir bomba gibiyim. Parmağımın klitorisime biraz sertçe bastırmasıyla patlayacağımı biliyorum. İhtiyaç orada ve ben bunu istiyorum. Ama aynı zamanda boşalırsam ve bunu Aziz ile ilişkilendirirsem bunun benim için iyi olmayacağını da biliyorum. Onu aklımdan çıkarmanın zor olacağını zaten biliyorum. Dudaklarımda onun adıyla gelirim, ondan asla kurtulamayacağım ya da ondan uzak durma isteğine sahip olamayacağım. Hayır, bunun yerine derin bir nefes alıyorum, yıkamayı bitiriyorum ve yatağa gidiyorum.

Onun dışında her şeyi düşünmeye çalışıyorum. Ama her düşünce ona ve o külot eriten öpücüğe geri döner.

6
SAINT

Başım çatlıyor. Dün gece kulüp binasına geri döndüm ve çocuklar dönüşümü kutlamayı bırakmaya hazır değildi. Çok fazla içmiştim. Ama Barbie'yle yatacak kadar değil. Bana doğru süzülürken, yüzündeki ifadeden görevdeki bir kadın olduğunu anlayabiliyordum. Bulanık görünmesine rağmen bir elimi uzattım ve onu durdurdum. "Biraz nefes almaya ihtiyacım var, Barbie."

Tekmelenmiş bir köpek gibi davranıyordu ama ben peşinden koşacak ve üzerine titreyecek biri değilim. Ayrıca, Barbie'yi tanıyorum. Sadece birkaç dakika sonra başka bir kardeşiyle birlikte arka odalardan birine doğru yürüyordu.

Bu sabah ya da bu öğleden sonra, kulüp binasının ortak alanına doğru yürürken zar zor işlevimi yerine getirebiliyorum. Şimdiden motorcularla dolu. Öğleden sonra oldu ve sanırım düşündüğümünden daha fazla uyumam gerekti. Ya da çok sarhoştum.

İlk masada durup başımı öne eğdim ve çarpıntılarımdan dinmesini bekledim. Dört yıl boyunca içmedikten sonra, dün gece beni gerçekten etkilemişti.

Çocukların hepsi bana gülüyordu. Gage yanıma oturuyor ve parmaklarını başımın yanındaki sert tahtaya vuruyor. Zaten ağrıyan beynimde bir orospu çocuğu gibi titreyiyor. "Sana bir Cat Special lazım."

Başımı kaldırıyorum ve bana verdiği sersemlik hissini görmezden geliyorum. "Kedi Özel mi? Bu da ne demek şimdi?" Ona karşı bu kadar yanlış bir şey yapmış olamayacağımı biliyorum. Bir kardeşten diğerine geçecek birine benzemiyor, ama lanet olsun, Özel Kedi'nin ne olduğunu bilmiyorum.

Gage ellerini havaya kaldırdı, hala benim zavallı kızıma gülüyordu. "Seksi bar kedisinin yaptığı ve neredeyse tüm akşamdan kalmaları iyileştiren bir içki."

Cat'i düşünmek bile beni yeniden sertleştirdi ve onu görmeye gitmeye hazırım. "Saat kaç?"

Gage sadece omuzlarını silkiyor. Cat'in çoktan işe gidip gitmediğini merak ettiğim için sorduğumu biliyor. "Orada."

Yumrukları sıkılıyor. "Orada olduğunu nereden biliyorsun?" Avuçlarımı sert tahtaya doğru uzatıyorum. Bu kız beni şimdiden mahvetti ve ben daha onun tadına bile bakmadım. Pek sayılmaz.

Gage ayağa kalkıyor ve kapıya doğru yürümeye başlıyor. "Orada olduğunu biliyorum çünkü barın üstünde yaşıyor. Hadi, seni kamyonete götürüyüm."

Ayağa kalktım ve arkasından gittim. *Barın üstünde mi yaşıyor?* Ranger'ın şerefsizlerin oraya çıkmasını engellemek için ne tür güvenlik önlemleri aldığını merak ediyorum. Bunu kontrol ettiğimden emin olmalıyım.

Bara doğru kısa bir yolculuk sırasında Gage beni uyarmaya karar verdi. "Biliyorsun, Cat'i rahat bırakmaları için herkesi uyaran Ranger'dı, ama itiraf etmeliyim ki bu konuda onun arkasındayım."

Pencereden dışarı bakarak sözlerini tartıyorum. Kulübe geleli çok olmadı, sadece birkaç ay oldu ama şimdiden onu korumak isteyen bir sürü erkek var gibi görünüyor. "Öyle mi, o zaman neden beni ona götürüyorsun?"

Dönüp ona bakıyorum ve sonunda bana cevap veriyor. "Çünkü yeterince şey yaşadığını düşünüyorum. Ve dürüst olmak gerekirse, Cat'in ihtiyacı olan şeyin sen olabileceğini düşünüyorum. Ama sana söylediğim şey bu işi berbat etmemen. Ona zarar vermeyecek birini hak ediyor."

Ne dediğini bilerek başımı sallıyorum. Önceden destansı boyutlarda bir pislik olduğumu biliyorum. Artık farklıyım. Değiştim. Ve Gage'in Cat'in bana ihtiyacı olduğunu düşündüğünü biliyorum, ama dürüst olmak gerekirse, Cat'e ihtiyacı olanın ben olduğumu düşünüyorum.

Bara girdik ve Gage, MC'nin başkanı Troy'un ofisine geri döndü. Ben arka odaya gidiyorum ve Cat'i sayım yaparken buluyorum.

Beni gördüğüne sevinmiş görünüyordu ve akşamdan kalma olmama rağmen onu deliler gibi sikmeye hazırdım. Neyse ki akşamdan kalma olduğum için çok daha yavaş hareket ediyorum. Bana acıyor ve kollarını göğsünde kavuştururken gülümsüyor. "Akşamdan kalma mısın?"

Başımı sallıyorum ve bu küçük hareket bile canımı yakıyor. Elimden tutup beni bara geri götürmesi çok tatlı. Beni bir tabureye götürüyor ve başımı ellerimin arasına alarak oturuyorum, acımı dindirmek için gözlerimi kapatmak istiyorum ama yine de ondan başka bir yere bakamıyorum. Üzerinde kısa bir kot şort ve üzerinde Ride or Die logosu olan siyah bir tişört var. Çok güzel ve nefesimi kesiyor.

Birkaç farklı şey dökmeye başlıyor ve sonra karıştırıyor. Büyük bir bardağı önüme koydu. "Tadı bok gibi ama on dakika ver, tekrar kendin gibi hissetmeye başlayacaksın" diyor, sesi o gün başımı döndürmeyen ya da acıdan patlayacakmış gibi hissettirmeyen tek ses.

Cat Special'ı büyük bir yudumda içtim ve o haklıydı. Tadı bok gibi. Ama tıpkı onun dediği gibi, başım yavaş yavaş daha iyi hissetmeye başladı bile.

Ben burada başımı barın üstüne koymuş yatarken o sessizdi. Etrafta dolaştığını görüyorum ve arada bir durup beni kontrol ediyor. Bir daha kesinlikle böyle içmeyeceğim. Kıçımın ileri geri sallanışını izlerken, dün gece Barbie'nin teklifini kabul edecek kadar berbat durumda olmadığım için şükrediyorum. Eğer kabul etseydim, Cat'le her türlü şansım biterdi.

Birkaç dakika sonra kafam nihayet normale dönüyor ve Cat tekrar yanımdan geçerken onu durduruyorum, elimi uzatıp kolunu tutuyorum. "O içki çok kötüydü ama işe yaradı. Şimdi tek ihtiyacım olan bir öpücük ve yüzde yüz kendime geleceğim."

Beni reddetmesini bekliyorum ama bunun yerine eğilip alnımdan öperek beni şaşırtıyor ve hızla uzaklaşıyor. Neredeyse onu tutup dün geceki gibi gerçek bir öpücük için kendime çekecektim ki Gage'in arka odalardan bağırıldığını duydum. "Saint, hadi gidelim. Seni yakalamak istiyorum."

Sadece başımı sallıyorum. Gage'in zamanlaması her zaman berbattı. "Gitmem gerek ama ayrılmadan önce gelip seni göreceğim," diye söz veriyorum ona.

Sadece gülümsüyor ve arka odaya doğru yürüyor. Onu takip etmek istiyorum, içimden geliyor ama Gage yine beni çağırıyor.

Ofislere geri dönüyorum ve Gage ile Troy bana kulüple ilgili son gelişmeleri anlatıyorlar. Artık çok farklı ama hoşuma gidiyor. Tüm karanlık uyuşturucu anlaşmaları ve yasadışı işler hakkında konuşmak yerine, kasabayı temizlemekten ve işleri doğru yapmaktan bahsediyoruz. Bu kulübün bir parçası olmak ve nereye gittiği beni gururlandırıyor. Benimle işleri bittikten sonra Ranger'ı bardaki evrak işlerini halletmesi için getiriyorlar, ben de Cat'i kontrol etmek için gizlice çıkıyorum.

Bar boş ve sessizdi. Ama arka taraftan sesler duyuyorum. Cat biriyle tartışıyor gibi geliyor ve ben de ne olduğuna bakmaya gidiyorum.

7
KEDİ

Teslimatçı çocuk tam bir pislik, özellikle de Ranger ortalıkta yokken. Bana ve diğer kızlara hep zor anlar yaşatır. Genelde bununla başa çıkabilirim ve beni rahatsız etmesine izin vermem. O çenesini çalıştırır, ben onu görmezden gelirim. Kamyonu boşaltır, ben imzalarım ve o gider. Onun birkaç kötü sözü ve tehdidi beni korkutmaz. Daha kötüleriyse de başa çıktım. Ama bu sefer, elleşmeye karar verdi. Sanırım onu görmezden geldiğimiz onca zaman ona zarar verdi, çünkü şimdi istediğini almaya kararlı. Ona vermek istesem de istemesem de. Onu ittiğimde, ipucunu anlamasını bekliyorum. Ama anlamıyor. Beni tuğla duvara doğru itiyor, başımın arkası duvara çarpıyor ve dokusu sırtıma sertçe vuruyor.

Beni duvara doğru itiyor, vücuduyla ve bir koluyla beni yerinde tutuyor ve diğer eli boynumda, beni ona bakmaya zorluyor. "Kulüp için sadece bir fahişe olduğunu biliyorum. Kullanılacak bir amcıkdan başka bir şey değilsin."

Nefesi kokuyor ve ben ondan uzaklaşmaya çalışıyorum. Geçmişimin anıları zihnimi doldurmaya başlıyor ve daha da sert mücadele ediyorum. Tekrar kurban olmayacağım. Ama adam iri ve güçlü. Bana dövüşebileceğim, hatta nefes alabileceğim bir santimlik alan bile bırakmıyor.

Kollarım ve vücudum mücadele etmekten yoruldu ve tam durmak üzereyken, birdenbire o pislik üzerimden çekiliyor ve tekrar nefes alabiliyorum. Derin ve düzensiz nefesler alıp kendimi sakinleştirmeye çalışıyorum ama tek yapabildiğim Saint'in teslimat şoförünü yumruklamasını izlemek.

Saint onu yakalar ve kışına tekmeyi basar ve attığı her yumrukla adamı tehdit eder. Onu uyarıyor: "İşini bıraksan iyi olur çünkü seni bir daha görürsem bu herkesin seni son görüşü olur." Her kelime yavaş ve ölümcül. Aziz bunları söylerken bana bakıyor ve bana baktığında ne gördüğünü biliyorum. Darmadağınık, korkmuş ve incinmişim. Sanki beni bu şekilde görmeye dayanamıyormuş gibi, oksijensizlikten öleceğinden emin olana kadar adamı sıkıca tutuyor. Geri dönüşü olmadığından, adamın son nefesini vereceğinden emin olduğumda, Saint onu serbest bırakıyor ve adam yere yığılıyor. Adam inliyor ve Saint'e onu bırakması için yalvarıyor.

Ama Aziz merhamet göstermiyor. Arkasına yaslanıp onu tekmeliyor ve eminim birkaç kaburgasının kırıldığını duyuyorum. "Defol git!" diye bağıyor ona ve tekrar tekmeliyor.

Pislik herif kendini yerden çeker ve arkasında bir kan birikintisi bırakır. Sendeleyerek kapıya yöneliyor ve teslimatı olduğu yerde bırakıp kamyonetiyle kaçıyor, lastikleri patinaj yaparak otoparktan çıkıyor.

Hala nefesimi tutmaya çalışarak yerde arkama doğru kayıyorum.

Saint yanıma geliyor ve bana bakmak için çömelıyor. Elini dizime koyuyor ve ben onun dokunuşuyla sarsılıyorum. Bekliyorum, araya girdiği için tazminat istemesine hazırım. Ona bakıyorum, bekliyorum ama elini geri çekiyor. "İyi misin tatlım?"

Ona başımı sallıyorum ve kanı temizledikten sonra teslimatı getirmeye başlamasını izliyorum. Ona yardım etmek için ayağa kalkıyorum ama bir tabure çekip işaret ediyor. "Otursana. Bunu ben hallederim."

Her şeyi getirip kaldırmaya başlamasını izliyorum. Ayaklarımın üzerinde biraz daha sağlam durabildiğimde ona yardım etmeye gidiyorum. Yan yana çalışıyoruz, kutuları boşaltıyoruz, eşyaları kontrol ediyoruz, kaldırıyoruz ve kutuları parçalıyoruz.

Normal sıradan işler beni daha rahat hissettiriyor.

Son kutuya geldiğimizde, ikimiz de aynı anda ona uzanıyoruz. Elimini onunkinin üzerine koyuyorum. "Teşekkür ederim Aziz. Müdahale etmek zorunda olmadığını biliyorum ama bana yardım ettiğin için sana teşekkür etmek istiyorum."

Başını yana çeviriyor ve sorgulayan bir ifadeyle bana bakıyor. "Yardım etmek zorunda olmadığımı biliyorsun da ne demek?"

Yüzümün ısındığını hissediyorum. Sanırım onu üzdüm. "Demek istediğim, daha önce alışık olduğum adamlar müdahale etmezdi; olmasına izin verirlerdi, bilirsin, bu yüzden sadece teşekkür etmek istiyorum, hepsi bu."

Bana dikkatle bakıyor ve şimdi onu gerçekten kızdırıp kızdırmadığımı merak ediyorum. Boynundaki damarın derisinin altında titreştiğini görebiliyorum. Korkmuş gibi görünüyor olmalıyım, çünkü hemen sakinleşiyor ve benimle şakalaşmaya çalışıyor. "Her şeyden önce, biz ödeşdik. Beni o öldürücü akşamdan kalmalıktan kurtardın." Ama sonra elini ters çevirip benimkini tutuyor ve başparmağını parmaklarımın üzerinde gezdiriyor. "İkincisi, beni o kadar iyi tanımadığımı biliyorum ama sana söz veriyorum, içinde bir nefes olduğu sürece her zaman yanında olacağım. Sana her zaman yardım edeceğim."

Bana o kadar dikkatle bakıyor ki zorlukla nefes alabiliyorum. Sözleri beni tam kalbimden vuruyor ve diğer elimi göğsümü ovmak için kaldırıyorum. Haklı; onun hakkında pek bir şey bilmiyorum ama bildiğim bir şey varsa o da daha önce tanıdığım hiçbir erkeğe benzemediği. Şimdiden beni birden fazla yönden etkisi altına almış durumda. Başta sadece şehvet olan şey şimdi başka bir şeye dönüştü. Onu sadece istemiyorum, ona ihtiyacım var. Benim cevap vermemi mi bekliyor yoksa neyi bekliyor bilmiyorum ama orada öylece duruyoruz, aramızda tek bir kutu var ve birbirimize bakıyoruz.

"Birkaç dakika önce senden uzaklaştığım için de özür dilerim. Eski hayaletler, bilirsin." Konuşmaya başladı ama ben onu durdurdum. "Ama biliyorum. Bana zarar vermeyeceğini biliyorum. Bu şekilde değil."

Yüzü geriliyor ve muhtemelen ona geçmişimle ilgili çok fazla şey anlattığımı biliyorum, muhtemelen bilmek istemediği şeyler, ama tek yaptığı bana yardım etmeye çalışırken ondan uzaklaştığım için kendimi suçlu hissediyorum.

Başını bana doğru sallayarak elimi daha sıkı tutuyor.

Birleştirilmiş ellerimize bakıyorum. Onunki büyük, benimki küçük. Onunki karanlık, benimki aydınlık. Bu kadar farklı olmamıza rağmen, sanırım ilk düşündüğümünden daha çok birbirimize benziyoruz.

Önce ben çekiliyorum, aramızdaki kimya o kadar güçlü ki geri çekilmezsem her an onun kollarına atlayacağımı biliyorum.

Kutuyu bitiriyoruz ve her şey temizlendikten sonra arka kapıya gidiyoruz. Çift kapının kilidini çeviriyor ve birbirimize o kadar yakın duruyoruz ki aramızdaki çekim inkar edilemez. Vücudum ihtiyaç ve beklentiyle titriyor. Bana dokunması için dua ediyorum, sonuçlarına lanet olsun.

8
SAINT

Yumuşak ve seksi kıvrımları göğsümde fısıldayarak yanımdan geçmeye başlıyor. O şerefsizin ellerini onun üzerinde gördüğüm için çok heyecanlıyım. Onun kıcını tekmelemiş olabilirim ama içimdeki öfkenin yarısını bile harcamadım ve hepsi Cat için arzu ve ihtiyaca dönüştü. Adamın ellerinin kızın boynunda olduğu ve kızın çırpındığı görüntüsü beni yeniden harekete geçiriyor.

Yanımdan geçip gitmesine izin vermem gerektiğini biliyorum. Yaşadıklarından sonra ihtiyacı olan son şeyin benim kendimi ona atmam olduğunu biliyorum. Ama bu ihtiyaç çok güçlü. Ona sahip olmalıyım.

Yavaşça yanımdan geçiyor ve dikleşmiş meme uçlarının karnımın üzerinde kaydığını hissedebiliyorum. Onu geri çekiyorum, gitmesine izin vermiyorum. Bana göre bir kız olmadığını söylemişti ve haklıydı da, ama o arzu dolu gözlerle bana bakması bir azizin bile görmezden gelemeyeceği bir şeydi.

"Cat." Onu korkutmamak için adını alçak sesle söylüyorum. Ona yapmak istediğim her şeyi serbest bırakırsam, şu anda bardan kaçıyor olurdu. Onunla ağırdan almaya, onun hızında gitmeye kararlıyım.

Adımı yavaşça söylüyor ve dilinden gürleyerek dökülüyor. "Aziz."

Adımın dudaklarından dökülmesi bile tüylerimi diken diken ediyor. Bana neler olduğunu bilmiyorum. Ben azılı bir suçluyum, bir cani. Ve sadece adımı söylemesi bile beni yumuşatıyor.

Yüzünü avuçlamak için uzandım ama beni durdurdu. "Azizim, eline bak."

Yaralı elimi iki eliyle kavıyor ve incelerken çok üzgün görünüyor. Elimini ondan çekmeye çalışıyorum ama beni durduruyor ve yan odaya doğru çekiyor. Beni onun için çıkardığım tabureye götürüyor. "Otur. Hemen döneceğim."

Benden uzaklaşırken kalçalarını izliyorum. Köşeyi dönüyor ve onu artık göremediğimde içimden bir hırıltı çıkıyor. Onu gözümün önünden ayırmak istemiyorum. Sadece birkaç saniyeliğine gitmişti ama yine de onu bulmak için kalktım. Kapiya varır varmaz, elinde ilk yardım çantasıyla içeri giriyor.

"Lütfen otur Saint," diyor. "Yaralandığın için çok üzgünüm. Hepsi benim hatam."

Parmaklarımı çenesinin altına koyuyorum ve bana bakması için başını kaldırıyorum. Gözlerinde akmamış yaşlar var. "Senin hatan değildi tatlım. O bunu hak etmişti."

Daha fazla dayanamadığım için onu kendime çekip öpüyorum. Ağzı kapalı ama bu beni durdurmuyor; dilimi dudaklarının kenarında gezdiriyorum, sanki içeri girmek için yalvarıyormuşum gibi.

Sonunda pes ediyor ve pes ettiğinde dilim ağzının içinde geziniyor, içeri girmek istiyor, onu tatmak istiyor.

Onu kalçalarından tutup tabureye oturtuyorum ve iri bedenimi bacaklarının arasına sıkıştırıyorum. Kıcı tahtaya çarpar çarpmaz benden uzaklaşıyor. "Elin mi?" diyor endişeyle.

Aramızda sıkışmış olan ilk yardım çantasını alıp tezgâha fırlatıyorum. "Elim iyi. Canımı yakan tek şey sana sahip olamamak, senin içinde olamamak."

Ellerini omuzlarıma koyuyor ve parmakları ensemdaki saçlarda geziniyor. "Seni durdurmayacağım."

Kalbimin durduğuna yemin edebilirim. Sanki yeniden ergen olmuşum gibi kekelemeye başlıyorum ve devam etmeden önce derin bir nefes almak zorunda kalıyorum. Bu beni öldürse de, yine de ona bir çıkış yolu öneriyorum. "Eğer beklemek istiyorsan..."

Başını sallıyor ve kahverengi saçları yanaklarına dökülüyor. Saçlarını geriye itiyorum, bunun için yüzünü, gözlerini görmem gerekiyor.

"Söylemek zorundasın, Cat. Kelimeleri duymam gerek-"

Küçük elleri boynumu sıkıyor. "Ben de seni istiyorum, Aziz. Yapmamam gerektiğini biliyorum. Birbirimiz için yanlış olduğumuzu biliyorum ama seni istiyorum. Kollarına öylesine sarılmak istiyorum ki senin nerede bitip benim nerede başladığımı bilemeyeceğim."

O bu sözleri söyler söylemez öpmek için uzanıyorum. Onu tutan bir dev gibi hissediyorum ve kendimi nazik olmaya zorluyorum çünkü pürüzlü ellerimde çok kırılgan görünüyor.

Kendini bana doğru bastırıyor ve ben zar zor dayanıyorum. "Cat, ilk seferimizin barın deposunda olmasını istemiyorum." Boynundan aşağı öpüyorum, eğer planlıyorsam durmam gerektiğini biliyorum.

Altımda donup kalıyor ve ona her ne söylediysem aklını başına getirmiş olmalıyım. Ondan uzaklaşıyorum ve o da tabureden atlıyor. Hayal kırıklığımı gizlemeye çalışıyorum ama çok zor. Sıkım dar kotuma baskı yapıyor ve kendimi rahatlatmak için uzanmaktan kaçınıyorum.

Arkamı dönmeye başlıyorum ama o beni durduruyor. Arkamı döner dönmez tişörtünü vücudundan sıyrıp yere bırakıyor. Ama orada durmuyor. Şortunun düğmelerini açıyor ve kalın kalçalarından aşağı kaydırıyor. Üzerinde sadece dantelli bir külot ve onu zar zor tutan siyah bir sütyen var. Ağzım açık kaldı. Onun hakkında hayal ettiğim hiçbir şey onun hakkını vermiyordu. Sahip olduğu her kıvrım ağzımı sulandırıyor ve ellerim onu tutmak için kaşınıyor.

"Saint-" diye başlıyor ve sesi titriyor. Boğazını temizliyor ve tekrar başlıyor. "Seni istiyorum, Aziz. Seni hemen şimdi istiyorum. Mükemmelliğe ya da yatağa bile ihtiyacım yok. Tek ihtiyacım olan sensin."

Sonra onu öpüyorum, sütyenini çıkarmayı bitirirken ağzını kendime doğru tutuyorum. Göğüsleri karnıma bastırıyor ve onu görmek için arkama yaslanıyorum. Külotuna uzandım ama elimi tokatlayarak uzaklaştırdı. "Onları ben alırım. Ama hadi kovboy, ben de seni görmek istiyorum."

İkinci kez söylemesine gerek yok. Hızla soyunmaya başlıyorum ve kıyafetlerimi çıkarırken bar alanına açılan kapıya doğru yürüyorum, kapatıp kilitliyorum.

Kulüp üyelerinin herkesin içinde sevişmesi alışılmadık bir şey değil, ama onunla bunu istemiyorum. Kimsenin onu görmesini istemiyorum. Onu tamamen kendime istiyorum.

Ona döndüğümde, ellerini önünde kavuşturmuş, çıplak amını benden saklıyordu. Ona doğru yürüyorum ve bana bakması için çenesini kaldırıyorum. "Sen hayatımda gördüğüm en güzel kadınsın" dediğimde yüzümü görmesini istiyorum.

Kızarıyor ve bu onu daha da güzelleştiriyor.

"Teşekkür ederim, Cat. Bana vermek üzere olduğun şey için teşekkür ederim," diyorum onu kucağıma alıp tezgâhın üzerine koymadan önce.

Başımı göğsüne yaslayıp derin bir nefes alıyorum. Eğer ağırdan almazsam, başlamadan bitecek. Meme ucunu öpüyorum, dudaklarımın arasına alıyorum ve usulca ısıırıyorum. Yüksek sesle inliyor ve ben tekrar yapıyorum.

Vücudu bana karşı sarsılıyor ve birlikte patlayıcı olacağımızı şimdiden biliyorum. Daha önce hissettiğim hiçbir şeye benzemeyecek.

9
KEDİ

İri ve güçlü biri ve onun yanında durmak bile karnımda bir çekime neden oluyor. Bana dünyasındaki tek kadınıymışım gibi, onun için değerliydim gibi, bir şey ifade ediyormuşum gibi bakıyor. Sadece içimde ateşlediği his bile ağlamak istememe neden oluyor. Daha önce hiç böyle hissetmemiştim. Geçmişimdeki tek erkek beni sadece tek bir şey için kullandı; tatlı dokunuşlar, tatlı sözler yoktu. İstedikini istediği zaman alırdı. Ama Saint göğsümü emerken, büyük elleriyle kalçalarımı sıkarken, onun farklı olduğunu anlıyorum.

Az önce çıkardığı gömleği alacak kadar uzun süre benden uzaklaşıyor. Onu arkama koyuyor ve beni geriye doğru itiyor. İri, etli elleri vücudumu okşuyor ve dokunuşu bir mıknaş gibi, bana her dokunuşunda sarsılıyor ve çekiyorum. Daha önce hiç bu kadar özgür olmamıştım. Onun önünde çıplak, her kıvrımım ve kusurumla uzanıyordum. Ama o fark etmemiş gibi görünüyor. Gördükleri hoşuna gitmiş olmalı çünkü aleti sertleşmiş, neredeyse beni işaret ediyor.

Dizlerimi itiyor, onları birbirinden uzaklaştırıyor. Islak olduğumu biliyorum. Onu bara girerken gördüğümünden beri öyleydim. "Siktir," diye fısıldıyor ciddiyetle.

Ona bakmak için başımı kaldırıyorum ve gözleri normal açık mavi yerine koyu ve özlem dolu. Gözleri benimkilerle buluştuğunda adımın inliyor. "Cat."

Elimi vücudumdan aşağıya, tümseğimin kısa tüylerinin arasından kaydırıyorum ve sonra kıvrımalarımı ayırıyorum. Beni görmesini istiyorum. Bunu ne kadar istediğimi tam olarak bilmesini istiyorum. Parmaklarımı kaygan, şişmiş amımda gezdiriyorum, parmaklarımı kremimle kaplıyorum.

O zaman beni durduruyor ve elimi bacaklarımın arasından çekiyor. İki elinin arasına alıyor ve ağzına götürüyor. Ağzı açılıyor, parmağımı emiyor ve tadına bakarak inliyor. "Bal. Bal gibi tatlı."

Çekirdeğim kıvrılıyor, içimde öyle bir ihtiyaç oluşuyor ki neredeyse acı veriyor. "Lütfen, Aziz?" Yalvardığımı biliyorum ama ona ihtiyacım var, şimdi ihtiyacım var.

Eğiliyor, yoğun bir şekilde bacaklarımın arasına bakıyor. Parmakları tümseğimin üzerinde geziniyor ve bacaklarımı kapatma isteğiyle savaşıyorum, çünkü zaten çok yoğun. Başparmağıyla klitorisime dokunduğunda kalçalarım sarsılıyor. "Evet," diyorum ona, yalvararak.

Eğiliyor, bana yapışıyor, klitorisimi ağzına alıyor, diliyle yuvarlıyor. Zevk yoğun, neredeyse dayanılamayacak kadar fazla, ama buna odaklanacak zamanım yok çünkü ağzı sinir demetimin üzerindeyken, parmağı yavaşça içime giriyor, beni geriyor, beni bacaklarının arasında gördüğüm canavara hazırlıyor.

Benden bir inilti kaçıyor ve ona doğru itiyorum, daha fazlasını istiyorum, daha derine girmesini istiyorum.

Bana bakmak için yüzünü kaldırıyor ama eli hâlâ açıklığımda sihirli bir şekilde çalışıyor. "Boşalmak istediğini biliyorum, Cat. Ama ben bencilim, içine gömülmeden ve o küçük tatlı amcığının üzerime çöküp beni sağdığını hissetmeden boşalmanı istemiyorum."

Ona tutunuyorum ama ellerim ağaç gövdesi gibi olan kollarına bile sığmıyor. Benden çok daha iri, beni bir anda kırabilir, biliyorum ama korkmuyorum. Ondan değil. Onu kendime çekmek için elimden geleni yapıyorum. "Lütfen, Aziz. Lütfen."

Boyu kadar ayağa kalkıyor ve kalçalarımı tutunuyor. Sanki bir sisin içinden çıkıyor, önce odaya sonra da bana bakıyor. Pişmanlık yüzünü dolduruyor ve bacaklarımı ona kapatmak istiyorum ama beni durduruyor, bana doğru eğiliyor, yüzü tam benimkinin üzerinde. "Sen daha fazlasını hak ediyorsun bebeğim, bir barın arkasında seks yapmaktan daha fazlasını."

Beni tekrar öpüyor, önce yumuşak öpüyor, ta ki açlık içimi doldurup inleyene kadar, sonra daha da derinleştiriyor. Aletini bacaklarımın arasında hissedebiliyorum, beni sıyrıyor. O üstümdeyken kalçalarımı olabildiğince hareket ettiriyorum ama onu içimde istiyorum.

Öpücüğüyle sarsılıyorum, nefes nefese kalıyorum. "Sana ihtiyacım var. Burada, hemen şimdi, lütfen," diye yalvarıyorum ona. "Eğer bir sonraki sefer olursa-"

Sözümü kesiyor, beni kısa bir süre öpüyor ve geri çekiyor. "Bir dahaki sefere kesinlikle olacak."

Ne dediğini anladığımdan emin olmak için yüzüme bakıyor. Başımı sallıyorum ama bir erkeğin böyle bir zamanda her şeyi söyleyebileceğini biliyorum.

Bacaklarımı onun dar kalçalarına doluyorum, o da aşağı uzanıyor ve kendini açıklığımda konumlandırıyor.

Yavaşça içime giriyor ve tüm bedenim onun altında donup kalıyor. Eli bacaklarımın arasına kayıyor ve parmaklarını klitorisimin üzerinde gezdiriyor. "Açıl bebeğim. Bırak gireyim. Ben içeri girdikten sonra dayanabilirsin ama beni içeri almalısın."

Rahatlamaya çalışıyorum ve o biraz daha içeri kayıyor. Sakin bir sesle benimle konuşmaya devam ediyor, beni teşvik ediyor. Ama bana karşı yumuşak davransa da kollarını sıkıca tuttuğunu ve alındaki teri görebiliyorum. Kendini zor da olsa tutuyor.

Dizlerimi yukarı kaldırıp ona doğru açıyorum ve o da rahmime dayanana kadar durmadan içeri kayıyor. Taşakları sıkışıyor ve bunu kıçımda hissediyorum. Parmaklarının klitorisimdeki sabit tıngırtısı beni daha da kenara itiyor. Ben onu daha fazlası için zorlayana kadar yavaşça içime girip çıkıyor.

Vücudum sıkıca çekiliyor ve itişleri düzensizleştiğinde, elini hareket ettiriyor, mükemmel miktarda baskı uyguluyor, üzerimdeki ısı dalgasını hissediyorum. Orgazmım beni vuruyor ve çok sert vuruyor. Adını haykırıyorum, içime girip çıkarken ona doğru bastırıyorum.

Kalçamdaki eli beni kendisine doğru çekiyor. Sert ve moraracağımı biliyorum ama umurumda değil. Onu her yerde hissedebiliyorum ve bu benim için çok fazla. İnliyor.

amım ona kenetlenip onu sağarken üstümde. "Siktir, işte bu bebeğim. Ver onu bana. Hepsini istiyorum."

Yavaşıyor, hala sıcak tohumunu içime pompalıyor. Şu anda aklımdan o kadar çok şey geçiyor ki, ama onları bir kenara itiyorum, sadece bu dakikayı yaşamak istiyorum, bunun sürmesini istiyorum.

Üstümde hareketsiz duruyor, nefesini tutmaya çalışıyor. Bana gülümsüyor ve sikiinin içimde seğırdiğini hissedebiliyorum. "İyi misin?"

Ona gülümsüyorum. Ne düşündüğümle ya da nasıl hissettiğimle hiç bu kadar ilgilenen biri olmamıştı. "Evet, harikayım."

Başını eğip tam kalbimin attığı yeri öpüyor. "Evet, öylesin." Kızardım. Kastettiğim bu değildi ama onun bunu söylediğini duymak neredeyse buna inanmamı sağlıyor.

Bu anın tadını çıkarmak, gitmesine izin vermemek istiyorum. Ama bu bir seçenek değil. Kapıya vuruluyor ve kulübün başkanının oğlu Killian "Hey! Oradan çıkıyor musun?" diye bağıyor.

Saint bana kıyafetlerimi uzatırken bağıyor, "Şu kapıdan geçerseniz gözlerinizi teker teker oyarım."

Tezgâhtan inip giyinmeye başlıyorum. Kıyafetlerini hızla giyerken ona sırtıyorum. Muhtemelen utanmalıyım. Kulüp Saint'le yattığını bilmiyorsa bile bu gece öğrenecek. "Seni daha önce hiç kimse çıplak görmemiş gibi davranıyorsun."

Kot pantolonunu giydikten sonra durdu ve yanıma gelip gömleğimi vücudumdan aşağı çekmeme yardım etti. "Endişelendiğim ben değilim. Kimse seni böyle göremez, Cat. Benden başka kimse."

Bunu o kadar ciddi söylüyor ki yüzümdeki sırıtmayı siliyor. Beni öpmeden hemen önce ona başımı sallıyorum.

KEDİ

Saint beni bırakmak istemedi. Ama otoparkın hemen karşısındaki garaja gitmesi gerekiyordu. Sanırım o gittiğinden beri işler değişti ve bazı farklı sorumluluklar üstleniyor. Bunu ona sormadım. Bunun kulüp meselesi olduğunu ve beni ilgilendirmediyi bilecek kadar uzun süredir kulüpteyim.

Saint'e şehirde bir randevum olduğunu söyledim ama aslında sadece biraz nefes almaya ihtiyacım vardı. Ona yalan söylediğim için kendimi kötü hissettim ama o çok yoğun biri ve bara ve hayatıma girdikten sadece iki gün sonra, onun için gidiciyim. Bir erkekte isteyebileceğim her şey onda var. Evet, biraz kaba saba biri olabilir ama bana davranışları, bana hissettirdikleri çok fazla. Özellikle de erkeklere tövbe ettikten sonra. Kendimi ikna etmeye çalışıyorum ve şiddet yanlısı erkeklere tövbe ettiğimi söylüyorum, tüm erkeklere değil, ama kendimi sorgulamadan edemiyorum. *Saint'e güvenebilir miyim?* Sanırım güvenebilirim.

Yolun kenarından yürüyorum ve bir iç çamaşırı mağazasına giriyorum. Tek yaptığım iş çalışmak olduğu için bir sürü para biriktirdim. Kulüp, barın üstünde bedava yaşamama izin veriyor. Sanırım Ruby ile tanışana kadar Ranger'ın dairesiydi. Şimdi Ranger, Ruby ve Ruby'nin kız kardeşi Lydia barın aşağısında bir evde yaşıyorlar. Kendime hiç boş zaman ayırmadım. Siyah, transparan bir bebek geceliğinde durana kadar mağazada dolaşıyorum. Parmaklarımın arasından kayan kumaşın yumuşak hissi bana Aziz'i düşündürüyor.

Onu raftan çekip kendime doğru tutuyorum. Dışarıda bir motosikletin kükremesi dikkatimi çekiyor ve bakışlarımı kaldırıyorum, şimdiden gülümsüyorum, Saint ya da diğer Heartland'lerden herhangi biri olabileceğini biliyorum.

Ama bakar bakmaz, uzun rafın arkasına atlıyorum ve dışarıyı görmek için etrafına göz atıyorum. Beni bu kadar uzaktan görmelerinin mümkün olmadığını biliyorum ama bunu şansa bırakmak istemiyorum. Hepsi bisikletlerinin etrafında durmuş kasabaya bakarken onları izliyorum. *Kanun kaçaklarının burada ne işi var?* Birkaçını tanıyorum ama neyse ki Roach onlarla birlikte değil. *Beni mi arıyorlar?* Öldüğümü varsaydığından emindim. Yani, Heartlands beni bulmasaydı, ölmüş olurdum. *Öyleyse neden buradalar?*

"Bunu denemek ister misiniz?" Mağazada çalışan kadın beklentiyle bana bakıyor ve elimde tuttuğum giysiyi işaret ediyor.

Özür dileyerek ona uzatıyorum. "Üzgünüm, hayır, arka kapınız var mı?" Sokağa ve motorculara bakıyorum, sonra tekrar ona dönüyorum.

Kadın yüzümdeki korkulu ifadeyi görmüş olmalı ki başını sallayarak beni arka tarafa yönlendiriyor. "Neden birini aramama izin vermiyorsun?"

Başımı sallayarak, "Hayır, hayır, ben iyiyim" diyorum.

Arka sokağa doğru yürüyorum. Sadece ben varım ama yine de arkama bakmaya devam ediyorum, beni bulmalarını bekliyorum.

Sokağın sonuna geliyorum ve Roxanne'i caddenin karşısında görüyorum. Heybesine birkaç paket dolduruyordu. Yolun yukarısına ve aşağısına bakıyorum ve Haydutlar hala orada olsalar bile, kesinlikle o kadar uzağı göremiyorlar.

Ona doğru koştum. "Roxy, beni kulübe bırakabilir misin?" Çantayı bağladım. "Hey kızım! Elbette -"

Sonunda yüzüme baktı ve bana elini uzattı, ben de t u t t u m . "Cat, sorun ne? Hayalet görmüş gibisin."

Ona yaklaştım. "Haydutlar." Başımı sallayarak sokağa doğru ilerliyorum. "Gitmemiz gerek." Omzumun üzerinden bakıyor ve hemen bisikletine biniyor. "Hadi gidelim, kızım."

İkinci kez söylemesine gerek yok. Bisikletin arkasına atlıyorum, yola çıkarken ona tutunuyorum. Hızlı gidiyor ve elimde değil, sürekli arkama bakıyorum. Ancak Ride or Die görüldüğünde nihayet nefes alabiliyorum ve güvende olduğuma inanıyorum. En azından şimdilik.

Bisikletten iniyorum ve bacaklarım titriyor. Heartlands Garajı'nın garaj kapısında duran Saint'i görüyorum, ona el sallıyorum ve bara koşuyorum. Roxy hemen arkamda. "Hey, bekle. Bak, hikâyeyi bilmiyorum ama kanun kaçaklarının bizim bölgemizde olmaması gerekiyor. Çocuklara haber veririm ama bilmelisin ki burada sana hiçbir şey olmayacak."

Onunla tartışmak istiyorum. Ona asla güvende olamayacağımı söylemek istiyorum ama yapmıyorum. Sadece teşekkür ediyorum ve ona sarılıyorum ki bu ikimizi de şaşırtıyor. İkimiz de sarılmayı seven tiplerden değiliz. "Teşekkürler Roxy. Vardiyam için temizlenmeye gidiyorum."

Başını sallıyor ve yüzünde acıma ifadesiyle bana bakıyor.

Merdivenleri ikişer ikişer çıkıyorum ve kapıyı arkamdan sürgülüyorum.

Kendimi yatağa atıp günü ve olan biten her şeyi düşünüyorum. Kesinlikle inişli çıkışlı bir gündü. Belki de Outlaws'ı görmek benim için bir uyanış çağrısı olmalıydı. Saint ile seks sadece harika değildi. İlk kez seks sırasında biriyle gerçekten bağ kurdum. Eski sevgilimle her zaman bir parçam dışarıda kalıyordu... ama Saint'le değil.

Başım ellerimin arasındayken, onu şimdiden ne kadar özlediğimi düşününce kendimi aptal gibi hissediyorum. Kasabada o motorcuları gördüğümde aklıma gelen ilk kişi Saint oldu. Onu aramak, gelip beni almasını istemek istedim. Ama yapmadım. İyi ki de aramamışım. Eğer onu arasaydım ve gelmeseydi, o zaman hayatta kalabilirdim ama kalbim ikiye bölünebilirdi. Yine de bu benim uyanış çağrım olabilirdi. Kendime tek başıma olduğumu hatırlatmalıyım. Kendime dikkat etmeliyim. Ayrıca, seks yapmış olsak bile, Saint muhtemelen bir daha bana bakmaz bile. Bildiğim kadarıyla, çoktan başka bir kıza geçmiş olabilir.

SAINT

Cat'ten ayrılmak zor oldu. Tüm günümü vermişim gibi hissediyorum. Günün çoğunu uyuyarak geçirmiş ve akşamdan kalmaların en akşamdan kalmasıyla uyanmış olabilirim ama Cat'le olan her şey her şeyi daha iyi hale getirdi. Onun görüntüsünü aklımdan çıkaramıyorum. Kıyafetleri üzerindeyken nefes kesici. Onlarsız, yine genç bir Aziz gibiyim, pantolonumun içinde tutamıyorum. Ona barın arkasındaki depoda seksten daha fazlasını hak ettiğini söylediğimde yalan söylemiyordum. Ve bu gün bitmeden, bunu gerçekleştireceğim.

Söylenmemiş çok şey varmış gibi hissediyorum ama kulüp başkanı seninle konuşmak istediğinde ne derse yaparsın. Otoparkı geçip Heartlands Garajı'na doğru yürüyorum. Buraya son geldiğimden beri çok değişmiş. Chain, Killian ve Ranger yeni yapılmış bir motoru incelerken Troy beni yanına çağırıyor.

İşe başlamadan önce bir dakika diğer adamları izliyor. "Eskiden ellerini iyi kullandığını ve bazı mekanik becerilere sahip olduğunu biliyorum. Dükkânda yardım etmeye ve bisikletleri tamir etmeye ne dersin?"

Ona katılıyorum çünkü dürüst olmak gerekirse, kulübün değişme şekliyle, şimdi nasıl uyum sağlayacağımı bilmiyordum. Her şey farklı -kulübün iş tarafı farklı. Ama kardeşlerim, ailem hâlâ aynı. Tanrı'ya şükür bu değişmedi.

Garaj ve benden beklenenler hakkında konuşmaya başladık. Şerif Ramsey gelene kadar onunla on beş dakikadan fazla yasal iş konuşmuyorum. Arabasından inip hepimize bir göz attı. Killian ona el sallıyor ve sanırım artık şerifin kızıyla birlikte olduğu için ona iyi davranmak zorunda. Tüm kardeşlerimin yuva kurması hâlâ aklıma başımdan alıyor. Chain'in bile bir sevgilisi var.

Şerif önümde durarak beni düşüncelerimden uzaklaştırdı. "Azizim, bu sabah acil servise bir teslimatçı geldi ve merak ediyorum bu konuda bir şey biliyor musun?"

Omuzlarımı silktim. "Bildiğimi söyleyemem."

Çenesini ovuşturuyor. "Oldukça kötü dövülmüş ama kimin yaptığını söylemedi. Bu konuda hiçbir şey bilmiyor musun?" Bana bir göz atıyor ve ellerimin üzerinde duruyor. "Parmak eklemlerin kıpkırmızı olmuş evlat."

Bu sikik gerçekten itiraf edeceğimi mi sanıyor? O aptal teslimatçı, onu öldürmediğim için mutlu olmalı. Şerife gülümsedim. "Kum torbasına eldivensiz vurmak bunu yapar."

Şerif bana yalan söylediğimi anladığını gösteren bir bakış attı. Normalde umurumda olmazdı ama şimdi hapse geri dönmemin imkanı yok. Cat'i bulmuşken olmaz.

Yine körfezin etrafına bakıyor, sanki yasadışı bir şey yaptığımızı ve bu pisliği bulması için dışarıda bırakacağımızı düşünüyor. Her şey yolunda görüldüğünde, ayrılmadan önce bana bir uyarı daha yapıyor ve hepimize gözünün üzerimizde olduğunu söylüyor. Sanırım şerif dışında herkes kulübün yaptığı değişiklikleri onaylıyor. Görünüşe göre artık yapacak başka bir şeyi yok.

Hepimiz işimize dönmeden önce şerifin arabasına binmesini bile beklemiyoruz. "Başka bir şey var mı?" Troy'a soruyorum.

"Evet. Cat'in dikkatini çektiğini görüyorum."

Bu işin nereye varacağını merak ederek ona bakıyorum. Patronun Cat için bir şeyi mi var?

Telefonundan bir ses geliyor ve telefonu eline alıp gelen mesajı okuduktan sonra tekrar cebine koyuyor. "Geçen gece seninle dans etmesine şaşırdım. Kulübe kabul edildiğinden beri konuşulmayan bir kuralı var."

Ona sırttım. "Evet, ama sanırım ben farklıyım."

Bunu bir şaka olarak söyledim ama Troy gülümsemedi. Yüzünde, benim asla görmemeyi umduğum şeyleri gördüğünü söyleyen bir ifade var. "Ranger onu bulduğunda sen onu görmedin. Onu sahiplenmeye hazır değilsen kıza bulaşma."

Başkanın uyarısını başımla onaylıyorum. Cat'in benimle olan ilişkisini sırf eğlence olsun diye bu kadar ileri götürmediğini biliyorum. O öyle bir kız değil ve bunun beni çok korkutması gerektiğini biliyorum. Bunun yerine kendimi güneşin altındaki en şanslı piç gibi hissediyorum.

"Pekâlâ, turu bitirelim." Troy dönüyor ve beni bölmeden geçirerek arka odaya götürüyor. Önümüzdeki bir saati tüm adamlarla sohbet ederek geçiriyorum.

Uzaktan yalnız bir motosiklet sesi duyduğumuzda, açık bölme kapılarına doğru yürüyorum ve kapıya yaslanıyorum. Roxanne bir yere çekerken etrafa çakıl taşları saçıyor. Cat'in motosikletin arkasında olduğunu fark ettiğimde vücudum alarına geçiyor. Bana kısa bir süre bakıyor ve ben de ona elimi kaldırıyorum. Bana hızlıca bir el sallıyor ve Roxanne'i de peşine takarak bara doğru yola çıkıyor. *Aceleleri olduğu kesin.*

Cebimden telefonumu çıkarıp saate bakıyorum. Bar yakında doluyor olmalı; belki de geç kalıyorlar. Ona programını hiç sormadım.

Adamlara dönüyorum ve şerifin kızına aşık olduğu için Killian'ın taşaklarını patlatmaya karar veriyorum. "Onca kadın varken, aşık olmaman gereken tek kıza aşık olmak zorundaydın."

Maddox bisiklet üzerinde çalışırken kafasını dışarı çıkarır. "Yine de onu görmedin, Aziz."

Killian ona tehditkâr bir şekilde bakar. "Ne oluyor Maddox? Benim kıza mı bakıyorsun?"

Maddox sırtlıyor ve yine başını saklıyor. Killian bana dönerek, "Güven bana, doğru kişiyi bulduğunda bunu çok yakında anlayacaksın. Kahretsin, seni Cat'e bakarken gördüğüm kadarıyla zaten biliyor olabilirsin."

Ona sadece başımı sallıyorum. Sanırım anladım.

Çocuklara hoşça kal diyorum ve bara doğru yürümeye başlıyorum. "Hey, Saint."

Roxanne beni kapının önünde durdurdu. Roxanne'i hep sevmişimdir ve onu Cat'le görmek hoşuma gider. Roxanne bir anne ayı gibi, her zaman herkesi kolluyor ve bence Cat'in buna ihtiyacı var.

"Hey, Roxanne."

Yanımdan geçmeye başladım ama beni durdurdu. "Hey, senin kız biraz üzgün. Kasabada birkaç kanun kaçağı gördük ve -"

"Onunla uğraştılar mı?"

Başımı sallıyor. "Hayır, onu görmediler bile." Kafam karıştı, "Peki neden üzgündü?" diye sordum.

Lafı dolandırmıyor. "Duh! Eski sevgilisi Outlaws ile birlikte. Onu dövüp terk edenler onlar-"

Ama gerisini duymak için beklemedim. Onu görmek, iyi olduğunu bilmek için aceleyle bara girdim. Onu kimin incittiğini bana söylemedi. Bunca zaman boş yere korkmuş olabileceğini düşündüm. Haydutlar hiçbir şey değil. Etraftaki en büyük belalılar ve yaptıkları her şey yasadışı. Oradaki kadına nasıl davrandıklarını duydum ve Cat'e zarar verdiklerini düşünerek ellerim iki yanımda sıkıştı.

Onu görmek, gözlerimi ona dikmek ve kollarımı ona dolamak için binaya koşuyorum.

KEDİ

Gece abuk kalabalıklaşıyor. Ana girişe bakmamak için işime konsantre olmaya çalışıyorum ve Saint'in içeri girmesini umuyor ve bekliyorum. Kendi başıma daha iyi olacağıma ve Outlaws'ı uyanış çağrım olarak greceğime dair kendimle yaptığım küçük konuşma çoktan pencereden uçup gitti. şimdiden Saint'i tekrar görme ve tüm bunların nasıl sonuçlanacağı konusunda endişelenmeye başladım.

Yine de kapıyı gözlemek gereksizdi. Burada olduğunu anlamak için onu görmeme gerek yok. Kapıdan içeri girdiği anda havanın değiştiğini hissedebiliyorum. Gözlerini üzerimde hissedebiliyorum ama ona bakmama izin vermiyorum. şu anda çok ham hissediyorum. Sadece çalışmaya devam ediyorum, dikkatimi dağıtmaya ihtiyaım var. İki siparişi dolduruyorum ve boş bir tepsiyle bara döndüğümde, onun yakınlarda olduğunu biliyorum çünkü havadaki enerjinin kırıldığını neredeyse duyabiliyorum. Önümde beliriyor ve güçlü kolları belimi sarıyor, güçlü, büyük elleri eteğimin içindeki kıımı kavırıyor.

Geri ekilmeliyim. Kendime ondan uzak duracağımı söyledim ama onun kollarında olmak tam da istediğim, şu anda ihtiyaım olan şey. Haydutları görmek benim için düşündüğümde daha zor oldu. Artık daha güçlü olduğumu biliyorum. Bunun üstesinden gelebileceğimi biliyorum ama Saint'in kollarının etrafımda olması kendimi daha da güçlü hissetmemi sağlıyor.

"Benden kamıyorsun, değil mi?" diye soruyor bana. Sertleşmiş siki sanki sessizce görmezden gelinmeyeceğini bildirmek istercesine karnıma bastırıyor.

"Hayır, sadece bir sonraki hamleyi senin yapmana izin vereceğimi düşündüm. Sırf aramızda bir şey varmış gibi davranan bir kız olmak istemiyorum."

Sonra herkesin önünde beni derinden öpüyor ve mürettebattan birkaç cesaretlendirici ağrı alıyor. Uzaklaştığında bana derin derin bakıyor ama yüzünde görmeye alışık olduğum glmsemi yok. "Elimizde bir şey var ve Ranger sana izin verir vermez seni yukarı çıkarıp bunu hatırlatacağım."

Ranger seslenirken başını kaldırıyor, "Bu gece izinlisin, Cat. Haftalardır bir gün bile izin yapmadın."

Ranger kelimeleri zar zor karıyor ve Saint beni merdivenlerden daireme götürüyor. Kapıdan girer girmez beni soyuyor, kıyafetlerimi elinden geldiğince çabuk karıyor.

Onda bir aciliyet var ve onu yavaşlatamıyorum. Ama davranışlarında da bir farklılık var. Nefes nefese ondan uzaklaşıyorum. "Saint, dur, sorun ne?"

Gömleğini ve ayakkabılarını çıkarmıştı ama ancak o kadarını yapabildi. O zaman beni bırakıyor ve çıplak bedenimi örtmek için tişörtünü çekiyorum.

"Kendime ağırdan alacağıma, yavaş gideceğime söz verdim ama Roxanne'le konuştuktan ve seni gördükten sonra kontrolümü kaybettim."

Kendimi korur gibi kollarımla belimi sarıyorum. "Sana söyledi mi?"

İhaneti sesimden uzak tutamıyorum. Roxanne'i tanıyorum ve beni asla incitmeyeceğini biliyorum ama yine de Saint'in bilmesini istemiyordum.

Bana doğru bir adım atıyor ve ben de bir adım geri çekiliyorum. "Cat, dur, şu anda sadece sana sarılmak istiyorum."

Sesim kalın ve içindeki duyguyu gizleyemiyorum. "Aptal olduğumu mu düşünüyorsun? Kahretsin, nereden geldiğimi bildiğin için muhtemelen kirli olduğumu düşünüyorsundur."

Önümde dizlerinin üzerine çöküyor ve belime tutunuyor. Başını karnıma yaslıyor. Kendimi ona dokunmaktan alıkoyamıyorum ve elimi saçlarında gezdiriyorum.

Başını kaldırıyor, lacivert gözleri beni delip geçiyor. "Hayır. Bence sen tanıdığım en cesur kadınsın. Bence, hayır, muhtemelen cehennemden geçtiğini ve hayatta kaldığını biliyorum. Sanırım seni bulup buraya getirdiği ve eve getirdiği için Ranger'a borçluyum. Çabuk olduğunu biliyorum Cat ama sana ihtiyacım var ve sana söz veriyorum, ne olursa olsun başka bir kanun kaçağı tarafından asla incitilmeyeceksin. Hayatım üzerine bahse girerim."

İçimden bir nefes kaçıyor. Dizlerimin üzerine çöküp yüzünü avuçladım. "Bana ihtiyacın var mı?"

Sadece başını sallıyor ama bu benim için yeterli. Onu geriye doğru itiyorum, karşısında yatana kadar onu takip ediyorum. Elleri sırtımda aşağı yukarı geziniyor, kıcımın yanaklarını kavlıyor ve beni içine çekiyor.

Doğrulup pantolonunu çözüyorum, bacaklarından aşağı indirip ayaklarından çıkarıyorum. Şimdiden sertleşmişti ve ben de bacaklarına tırmanıyorum. Onu ağzıma alıyorum, tadına bakmak, bana söylediği sözlerin ne kadar anlamlı olduğunu ona göstermek istiyorum.

Elimi kolanının etrafına doluyorum ve üzerinde aşağı yukarı sallanıyorum, ama beni durduruyor ve vücuduna çekiyor. Beni iyice öpüyor ve nefessiz bırakıyor. Ayrıldığımızda, bana yine o sözleri söylüyor. "Sana ihtiyacım var, Cat."

Gözlerinin içine bakıyorum ve ciddi olduğunu anlıyorum. Korkuyorum ama daha önce hiç ihtiyacım olmamıştı. "Benim de sana ihtiyacım var, Saint."

Bacaklarımı açıp üzerine çıktım ve kendimi onun kalın aletine bıraktım.

Üzerimdeki tişörtü bedenimden sıyrıyor ve göğüslerimi avuçlarının arasına alıyor. Beni hareket etmeye teşvik ediyor ve ben de öne doğru eğilerek göğsümü ağzına almasına izin veriyorum. O beni emiyor ve ben de kalçalarımı döndürerek onun üzerinde aşağı yukarı hareket ediyorum. Kalçalarımı kavlıyor, beni ona karşı sabit tutuyor. Ellerimi göğsüne sürterek her yerini hissetmek istiyorum.

Her itişte, elleri bana yol göstermeye yardım ediyor. Her hamlede daha da derine iniyor, beni tamamen dolduruyor. Ve ben alıyorum, her itişte, her inlemede ona uyuyorum. Bu

Aramızdaki bu bağ o kadar güçlü ki adını mı haykırsam yoksa ağlasam mı bilemiyorum.

Gözleri yüzümde, homurdanıyor ve zorlanıyor. "Bana bak bebeğim. Boşalıırken gözlerinin üzerimde olmasını istiyorum."

Ona bakıyorum ve gözlerimiz birleştğinde sanki içimde bir güç fıskırıyor ve tüm bedenim onun üzerinde kasılıyor. Sanki içinden çıkamadığım bir rollercoaster gibi. Onu her parçamda hissedebiliyorum ve o her parçamı bütünleştiriyor, beni yeniden tamamlıyor. İkimiz de o kadar bitkin düşene kadar durmuyorum, tek yapabildiğim onun yanında yere yığılmak oluyor.

Bana tutunuyor ve sanki gitmeme izin vermek istemiormuş gibi sıkı sıkı sarılıyor. Uzaklaşmaya çalışıyorum ama beni durduruyor. "Hayır, burada benimle kal."

Göğsünü öpüyorum, tekrar uzaklaşmaya çalışıyorum. "Temizlenmem gerek."

Alnımdan öpüyor ama ellerini sıkıca üzerimde tutuyor "Beni üzerinde görmek hoşuma gidiyor. Herkesin benim olduğunu bilmesini istiyorum."

Buna itiraz edemem. Geriye yaslanıyorum ve kollarında rahatlıyorum. Uzun süre burada yatıyoruz ve burada kaldıkça ona daha çok şey anlatmam gerektiğini anlıyorum. Her şeyi bilmesi en doğrusu. Haydutlarla olan sorunlarımı Heartlands'e taşımaktan endişe ediyordum ama şimdi daha gerçek görünüyor. Neyle uğraştığını bilmesi gerekiyor.

SAINT

Bana sarılıyor ve ben sadece son dört yılda değil, sadece son birkaç günde bile hayatımın ne kadar değiştiğini düşünmeden edemiyorum. Bunun benim hayatım olabileceğini hiç hayal etmemiştim. Onu kendime doğru çekiyorum, kolum onu vücuduma sımsıkı sarıyor. Çıplak göğüsleri göğsüme dayanıyor ve sert uçlarını hissettiğimde sikim tekrar onun içinde olmak için seğiriyor.

Yüksek sesle iç geçiriyor ve ben de alnından öpüyorum. "Ne oldu? Ne düşünüyorsun?"

Başı hâlâ göğsümde duruyor. Sesi alçak ve yumuşak. "Böyle hissedebileceğimi hiç düşünmemiştim, özellikle de geçmişimde yaşadığım onca şeyden sonra."

Vücudum onun sözleriyle geriliyor, cehennemi yaşayıp geri dönmüş olmasından nefret ediyorum. Eli sinsice yaklaşıyor ve göğsümü yatıştırıcı bir şekilde okşuyor. "Kendime bir daha o tip, şiddet yanlısı bir adama bulaşmayacağıma dair söz verdim." Kendini dirseğinin üzerinde yukarı çekiyor. "Ama senin yanında kendimi güvende hissediyorum."

Onu öpmek için eğildim ve kendime doğru çektim. "Benimle güvendesin," diye fısıldıyorum şakağına doğru. "Ve bugün olduğu gibi bir şey olduğunda beni ara. Senin için orada olan kişi olmak istiyorum. Aradığın kişi olmak istiyorum."

Tüm doğru şeyleri söylüyorum ama zihnim bana bağıyor. Belli ki hapisten yeni çıktığımı bilmiyor. Bir adamı öldürdüğümü bilmesine imkân yok. Ona söylemem gerektiğini biliyorum ama içimde canlanan korku daha önce hiç bilmediğim bir şey.

Onu kaybedemem. Kaybedemem. Bu kadar kısa sürede benim için çok şey ifade etmeye başladı. Bana her şeyin bittiğini söylemesi ve beni hayatından çıkarması düşüncesi bile beni parçalara ayırıyor.

İtiraf etmek istiyorum. İtiraf etmem gerekiyor. Ama kendime izin vermeyeceğim. Bu yüzden beni terk ederse kendimle yaşayamam.

Onu geriye doğru itiyorum, vücudumla onu yere hapsediyorum. Gözlerinin içine bakıyorum ve bana öyle bir duyguyla bakıyor ki göğsüm acıyor. Bu bakışı kaybedemem. Bana bir katil gibi bakmasına izin veremem.

Onu hafifçe öpüyorum ve geri çekiliyorum. "Sana söz veriyorum, benden korkmana gerek yok. Seni asla incitmeyeceğim. Sana söz veriyorum."

Eli yanağıma doğru uzanıyor ve başını sallıyor.

Gözlerinden tek bir damla yaş kaçıyor ve yanağından aşağı yuvarlanıyor. Eğilip dilimle yakalıyorum. "Artık gözyaşı yok, bebeğim."

Kollarını boynuma doluyor ve bacaklarını ayırıyor, böylece ben de onların arasında kalıyorum. Ayakları yere basarken kalçalarını benimkilerle buluşmak için kaldırıyor. Doymak bilmiyor ama bu iyi bir şey çünkü ben de ona doyamıyorum.

"Sana tekrar sahip olabilir miyim?" Ona soruyorum, zaten uzunluğumu uyluklarının arasında kaydırıyorum. Kıkırdıyor. "Azizim, beni ne zaman istersen alabileceğini bilmiyor musun?"

Aramıza uzanıyorum, sikimi onun açgözlü amına yerleştiriyorum. Yavaşça içine giriyorum ve o da beni emiyor, her şeyimi alıyor. İçine tamamen oturduğumda, kabarık, şişmiş dudaklarını öpüyorum. Benimkinin altındaki ağzı beni daha da sertleştiriyor ve ona girip çıkıyorum. O da beni itiş kakışla karşılıyor. "Seni her zaman isteyeceğim. Bana kalsa bu daireden hiç çıkmazdık. Senin tatlı amına gömülü kalırdım."

Dizlerimin üzerinde doğrulup kıcını bacaklarıma doğru çekerken ve içine girip çıkarken homurdanıyor. Sikimin çekilişini ve onun beni tekrar içine alışını izliyorum. Erotik, bir olduğumuzu izlemek. İçeri ve dışarı, her itme daha derin. Ve yavaş yavaş, kendimi ona daha da çekilmiş hissediyorum.

Ne yaptığımı, nerede olduğumu öğrenirse, bunun onu inciteceğini düşündüğümde göğsümde bir ağrı oluyor. Bunun olmasına izin veremem. Onu asla hayal kırıklığına uğratmayan adam olmak istiyorum. Onun koştugu adam olmak istiyorum.

İticilerim daha hızlı, daha derin ve daha düzensiz hale geliyor. Her seferinde benimle buluşuyor ve elleri altındaki halıyı tutuyor.

"Gel bebeğim. Benim için gel."

Orgazm ikimizin de içinden geçiyor ve ben onu yumruklamaya devam ediyorum. Adımı haykırıyor ve bu beni daha da zorluyor. *Bu doğru bebeğim, adımı haykır. Bütün barın benim olduğunu bilmesini istiyorum.*

Onun yanına düşüyorum, harcanıyorum. Ayağa kalkmaya başladı ama onu durdurdum. Sadece güldü. "Şaka yapmıyorum. Duş almam lazım."

Onu öpüyorum ve gitmesine izin veriyorum, ayağa kalkarken onu izliyorum ve benden uzaklaşırken yuvarlak kıcının nasıl sallandığını izliyorum. Örtünmeye çalışmadığı için memnunum, çünkü ben öyle bir şey yapmazdım. Vücudunu beğeniyorum ve görmek istiyorum.

Birden eli kalçasında bana dönüyor ve elini uzatıyor. "Biliyor musun, bir ara yatakta denemeliyiz."

Ayağa kalkıyorum ve arkasından yürümeye başlıyorum. "Öyle mi?" Ona uzanıp yanlarını gıcıklayarak soruyorum.

Gülmeye başlıyor ve ben de onu banyoya kadar kovalıyorum.

Duşun musluğunu açıyorum ve sığa kadar döndürüyorum.

Bana soruyor, "Ne yapıyorsun? Benim duşum, önce ben giriyorum." Onu kendime çekiyorum ve "Öyle mi?" diye tekrarlıyorum.

Başını sallıyor. "Evet, öyle."

Başımı arkaya atıp gülüyorum. "Oh, çok tatlısın." Kızgın bir ifadeyle, "Bu kadar komik olan ne?" diye soruyor.

Elimi boynunun arkasına doluyorum ve alnımız birbirine değecek şekilde eğiliyorum. "Sen benim kadınımsın, o benim kığım." Uzanıp onu tutuyorum. "Ve sen de benim kalbime sahipsın. Bence bu bizim düşümüz ve birlikte girmeliyiz."

Başını sallıyor ve onu suskun bıraktığımı biliyorum. Elim tutuyor ve parmaklarımızı birbirine bağlıyor. Hiçbir zaman el ele tutuşan bir adam olmadım ama Cat'leyken bunu yapmak istediğimi görebiliyorum. Ona yakın olmak için her şeyi yapabileceğimi fark ettim.

Sabun dolu süngerı kıvrımlı vücudunda gezdirirken başını kaldırıp bana bakıyor. "Yani bu taşıyorsun anlamına mı geliyor?"

Göğüslerine odaklanıyorum, köpüklü su sert meme uçlarının üzerinde yuvarlanıyor. "Evet. İstiyorum. Bir daha asla senden uzakta uyumak istemiyorum."

Cevap vermiyor ve ben de başını kaldırıyorum. "Senin için sorun olur mu?"

Bana cevap verene kadar nefesimi tuttuğumu fark etmiyorum ama "Evet, isterim" dediğinde nihayet tekrar nefes alabiliyorum.

Onu yıkamaya devam ediyorum. "Bu iyi tatlım, çünkü gerçekten başka bir seçeneğin yok. Bana mahkumsun."

Süngerı benden alıyor ve üzerine biraz daha sabun koyuyor. Parmak uçlarına kalkıyor ve beni öpüyor. Derinleştirmeye çalışıyorum ama bana gülümseyerek geri çekiliyor.

Elini uzatıyor ve süngerı vücudumda gezdiriyor. "Benim sıram."

KEDİ

Saint ile geçirdiğim **bir** hafta hayatımı değiştirdi. Hiç kimseye açılabilceğimi ya da Saint'in yanında olduğum kadar güvende hissedebileceğimi düşünmemiştim. Mükemmel biri değil; hatta biraz aşırı korumacı. Artık barda çalışmamı istemiyor, ama ona çok kötü olduğunu söyledim. Şimdi garajdaki işinden çıktıktan sonra eve geliyor, duş alıyor ve a ş a ğ ı d a oturup benimle konuşan her erkeğe bakıyor. Onunla ilgili bir diğer şey de sabah insanı olmaması. Yani hiç. Ama bana kalırsa bunlar anlaşmayı bozan şeyler değil.

Bir parçam Saint'e Haydutlar'dan bahsettikten sonra her şeyin biteceğini ummuştum ama durum öyle görünmüyor. Saint, Troy ve Gage'e gidip benim ve orada yaşadıklarım hakkında konuştu. Saint ve diğer ekipten birkaç kişi dün gece ayrıldı ve saatlerce yoktular. Yaptıkları şey gerçekten çok gizliydi, ki kulüp işi dediklerinde bunun kulüp işi olduğunu öğrenmeye başladım. Soru sormazsın.

Geri döndüğünde yataktaydım ve dirseklerimin üzerinde doğrulup Aziz'in koridorda yürümesini izledim. Açık olan tek ışık onu kanlar içinde gösteriyordu ama yürüyüşünden onun olmadığını biliyordum. Yaralı değildi.

Yanına gitmek istedim ama yapmadım. Yüzü sert ve öfke doluydu. Suyun açıldığını ve sonra kapandığını duydum.

O yorganın altına girene kadar sessizce orada yattım ve dönüp ona doğru yuvarlandım.

Ellerini bana doladı ve başımı göğsüne yaslayıp kalbinin düzenli atışını dinledim.

"İyi misin?" diye mırıldandım.

Derin bir nefes aldı. "Evet."

Boynumun arkasını kavradı ve başımı ona bakacak şekilde eğdi. "Bir daha asla Roach için endişelenmene gerek kalmayacak."

Ona ne yaptığını sormak istedim ama sormadım. Bana cevap vermeyeceğini - veremeyeceğini - biliyordum. Ondan sonra benimle sevişti. Bunu bana hissettirdikleri için söylüyorum, bunu daha önce hiç yaşamamıştım ama aşkın böyle bir şey olduğuna eminim.

Bu sabah kalktım ve bara gidip envanter üzerinde çalışmak ve bilgisayar sistemini güncellemek için onu yatağımızda uyurken bıraktım.

Ben bu işlerle uğraşırken Barbie geldi ve bara oturdu. Biraz gerginim ve biraz da suçlu hissediyorum çünkü Barbie'nin Saint'i gerçekten sevdiğini biliyorum. Ve biliyorum ki o

Saint ona yer açmasını söylediğinden beri diğer erkeklerle birlikteydi. Ama Saint'le birlikte olmaya başladığımdan beri Barbie'nin yanında ilk kez yalnız kalıyorum.

"Tatlı çay?" Ona sordum.

Başını sallıyor ama her zamanki gibi gülümsemiyor.

İçeceği doldurup önüne koyuyorum. "Bak, üzgünüm, Barbie. Saint'i sevdiğini biliyorum ama her şey çok hızlı gelişti."

Sözümü kesti. "Senin adına sevindim, Cat. Gerçekten de korkunu yenmeni ve biriyle birlikte olmayı göze almanı umuyordum."

Ona başımı sallıyorum çünkü ben de aynı şekilde hissediyorum. Saint'e karşı olduğu gibi gardımı düşüreceğimi hiç hayal etmemiştim.

Kendime tatlı bir çay koyuyorum ve yanına oturuyorum. "Teşekkür ederim Barbie. Bunun anlamı çok büyük ve umarım seni asla incitmek istemediğimi biliyorsundur. İtiraf etmeliyim ki ben de biraz şaşırdım ama Saint'i sevmek çok kolay." Neredeyse aşk diyecektim ama Saint için hissettiğim şey bu olsa da, bunu ilk kez Barbie'ye söylemek istemiyorum.

Barbie sadece başını sallıyor. "Kendine verdiğin değerden çok daha cesursun, gerçekten öylesin. Seninle gurur duyuyorum."

Kafam karışmıştı, Barbie'ye tuhaf tuhaf baktım. Yani, çok şey yaşadığımı biliyorum ama Barbie sanki Saint'le birlikte olmam büyük bir olguymuş gibi davranıyor. "Ne demek istiyorsun? Saint inanılmaz bir adam."

Barbie başını sallayarak bana hak verdi. İlk başta küçümseyici bir şey demek istediğini düşündüm ama belki de sadece paranoyaklaşıyorumdur. Ayağa kalktım. "Kraker ister misin?"

Barın arkasına gidip bizim için bir poşet alıyorum ve ona geri dönerken benim için poşeti açıyor. "Cinayetten hapse girmiş bir adamla ilişkiye gireceğini düşünmemiştim, bilirsin, şiddet yanlısı erkeklere karşı duyarlılığın falan."

Olduğum yerde donup kaldım. "Cinayet mi? Sen neden bahsediyorsun?"

Masum görünmeye çalışarak bana kirpiklerini kırıştırıyor ama bundan zevk aldığını biliyorum.

"Bana Saint'in hapiste olduğu için son dört yıldır ortalıkta olmadığını mı söylüyorsun?" Kekeliyorum. "Birini öldürdüğü için mi?"

Barbie sadece omuzlarını silkiyor. "Bildğini tahmin etmiştim."

Oda dönmeye başladı. Bana söylemediğine inanamıyorum. Ona hakkımdaki her şeyi ve başıma gelenleri anlattıktan sonra beni oyaladı. Bana bu konuda hiçbir şey söylemedi.

Barda tökezleyerek merdivenlerden daireme doğru koşuyorum. Saint'in hâlâ uyuduğu daireme.

Bir çanta alıp kıyafetlerimi içine atıyorum. Ağlamamı tutamıyorum ama bunu sessizce yapmaya çalışıyorum. Adımı söylediğini duyduğumda kapının eşiğine geldim. Onu görmezden gelerek

ve merdivenlerden aşağı koşuyor. Roxanne vardiyası için içeri giriyor. Deli gibi davrandığının farkındayım ama umurumda değil. "Roxy, lütfen beni bırakır mısın?"

Vardiyasına başlamak üzere olmasına rağmen yine de kabul etti. Ona yolu tarif ediyorum ve bisikletinin arkasına atlıyorum. Yolun aşağısında sadece beş dakika var. Saint'den sadece beş dakika uzaktayım. Kahretsin, ona kızgın olduğumda bile, hala onu düşünüyorum.

Bisikletten inip uzaklaşmaya başladım ama Roxy beni durdurdu. "Ne oldu?" Cevap vermeyince beni takip etti. "Seni Saint'ten ve kulüpten uzaklaştırdığım için başıma bela alacağımı biliyorsun. Bana bir şey borçlusun."

Durdum ve hızla arkamı döndüm. "Saint'in hapiste olduğunu biliyor muydun?"

Önemli bir şey değilmiş gibi omzunu silkti. "Evet, bunu zaten bilmiyor muydun?"

Ellerimi havaya kaldırıyorum. "Hayır, tabii ki bilmiyordum. Beni tanıyorsun Roxy. Böyle biriyle birlikte olmayacağımı biliyorsun!"

Hâlâ anlamamış gibi başını sallıyor. "Ne gibi?"

"Şiddet yanlısı biri, birini öldürmüş biri. Kimse bilmem gerektiğini düşünmedi mi? Saint bana söylemedi. Bana yalan söyledi. Benimle oynadı." Otel lobisine girip bir oda tuttum. Dışarı çıktığımda Roxy hâlâ oradaydı.

Kaldırımda beni takip ediyor. "Bunu düşün Cat, gerçekten düşün. Saint'i tanıyorsun. Neler yapabileceğini biliyorsun. Sana söylememek için bir nedeni olduğunu düşünmüyor musun?"

Anahtarı kapıya sokup kilidi açıyorum. "Evet, eminim onunla kalmayacağımı bildiği içindir."

"Bak, sadece bir düşün, tamam mı? Saint hakkında bildiğin her şeyi düşün. Birini sebepsiz yere öldürdüğünü düşünebiliyor musun?"

Omuzlarımı silkiyorum. "Sanırım onu sandığın gibi tanımıyorum çünkü onun birini öldürebileceğini hayal bile edemiyorum."

Yatağa uzandım ve başımı ellerimin arasına aldım. Kalbim ikiye bölünüyor. "Lütfen beni yalnız bırak Roxy. Getirdiğin için teşekkür ederim ama yalnız kalmaya ihtiyacım var. Bir sonraki adımımı düşünmeliyim."

"Bunu düşüneceğine söz ver, Cat. Çılgınca bir şey yapma. Saint'le konuşana kadar olmaz."

Başımı kaldırıp ona bakıyorum. Şu anda Saint'le konuşma düşüncesi benim için çok fazla. Ama ona söz vermezsem gitmeyeceğini biliyorum. "Evet, söz veriyorum."

Kapıya dönüyor ve açıyor. Bana bir kez daha bakıyor ve yüzündeki acıma ifadesini görebiliyorum. "Telefonun yanında mı?"

Başımı sallıyorum, cebimden çıkarıp ona gösteriyorum.

Kollarını göğsünde kavuşturuyor. "Seni aradığımda telefona cevap vereceğine söz verirsen giderim. Arayıp seni kontrol edebileceğimi bilmeden seni öylece bırakamam."

Kabul ediyorum. Œu anda her Œeyi kabul edebilirim.

Kapıdan çıkmaya başladı ama onu durdurdum. "Saint'e nerede olduğumu söyleme." Bana başını salladı. "Elbette."

Gitme konusunda kendisiyle savaştığı çok açık. Hepimiz için gerçekten bir anne tavuk gibi ve o sadece yirmi üç yaşında. Elini kapıya dayayıp derin bir nefes alıyor. "Bu adamlar, Heartlands, çoğu özel bir Œey. Senin sevdiğin bir adam var ve o da seni kesinlikle seviyor. Kahretsin Cat, seninle birlikte olmak için her Œeyi yapar. Buna sahip olmak için her Œeyimi verirdim. Sadece diyorum ki, hikâyenin onun tarafını öğrenene kadar onu bir kenara atma."

Acı çektiğini söyleyebilirim. Genelde neşeli olan Roxy'nin hakkında hiçbir Œey bilmediğim bir hikâyesi var. Neredeyse ona soracaktım ama kapıyı hızla kapattı.

O gittiğinde kapıyı kilitliyorum ve yere yığılıyorum, hıçkırıklar bedenimi dolduruyor. Gözyaşlarımın yüzümden aşağı akmasına engel olamıyorum. Ona güvenmiştim. Tüm güvenimi ona vermiştim ve o kalbimi kırdı. Hayatımda çok Œey atlattım ama bunu atlatabilir miyim bilmiyorum.

SAINT

Ne haltlar dönüyor burada?

Kalktım ve giyindim. Her ne oluyorsa, Cat üzgün. Onu aramak için bara iniyorum ama onun yerine Barbie'yi tatlı bir çay içerken buluyorum. "Cat'i gördün mü?"

Barbie omuzlarını silkti. "Cat bir çantayla gitti. Görünüşe göre temelli gitmiş."

Bu konuda çok kendini beğenmiş görünüyor. Yanındaki tabureye oturuyorum ve eli dizime gidiyor. Elini vücudumdan çekiyorum. "Kimse bana dokunamaz. Artık dokunmuyor. Cat dışında kimse."

Daha önce ona karşı daha sert olmalıydım, benimle asla bir şansı olmayacağını anlamasını sağlamalıydım. "Ne yaptın, Barbie?"

Çayına bakıyor. "Cat'e cinayetten hapiste olduğunu söylemediğini nereden bilebilirdim? Yani, o nasıl bilmez? Kulaklarında mantarla mı dolaşıyordu? Sen döndüğünden beri herkes en az birkaç kez bundan bahsetti."

Elimi barın tepesine vuruyorum. Şaşırmış görünüyor ve bunun bir kısmının Barbie'nin suçu olduğunu biliyorum ama suçun bir kısmını da ben hak ediyorum.

"Sen Cat'in arkadaşısın. Sen ve Roxy onun burada güvendiği iki kişisiniz. Neden onun mutluluğunu sabote edesin ki? Bu çok boktan bir şey, Barbie. Senin için bile."

Ondan uzaklaşıyorum. Kendimi kaybetmeden önce bunu yapmalıyım. Cebimden telefonumu çıkarıp Cat'in numarasını çeviriyorum. Doğrudan sesli mesaja düşüyor. "Siktir!" Çılgılık attım.

Sandalyeye geri düştüm. Birkaç çocuk içeri giriyor ama yüzümdeki ifadeyi görüp başka yöne gidiyorlar.

Ne yapacağımı bilemiyorum. Nereye gideceğimi, onu nasıl bulacağımı bilmiyorum. Eğer onu kaybettiysem, ölmüş de olabilirim. Onsuz ben bir hiçim. Bir hafta önce ona ihtiyacım olduğunu söyledim. Bugün, lanet olsun bugün, o bana sahip.

Numarasını tekrar çeviriyorum ama yine telesekretere düşüyor.

Telefonumu masaya fırlattım.

"Saint."

Barbie'yi duyuyorum ama şu anda onunla uğraşmak istemiyorum. "Şimdi olmaz."

"Bak, özür dilerim. Kıskanmıştım ve yaptığının yanlış olduğunu biliyorum. Sadece Roxy'nin onu bir yere götürdüğünü bilmeni istedim."

Ona teşekkür edip barın kapısından çıkıyorum. Garaj kapanmak üzereydi ve ben otoparkta volta atıyordum, Roxanne'a nasıl ulaşacağımı bile bilmiyordum.

Ranger'ı bulmaya başladım. Muhtemelen nerede olduğunu biliyordur. Çok uzaklaşmadan, yalnız bir motosikletin otoparka girdiğini duyuyorum. Bu Roxanne'di ve tek başınaydı. Park eder etmez ben yanında duruyorum.

"Nerede o, Roxanne?" Ona sordum. Merhaba, nasılsın falan değil. Sadece kadınının nerede olduğunu bilmek istiyorum. Şu anda önemli olan tek şey bu.

Roxanne sadece başını sallıyor. "Sana söylemememi istedi. Gerçekten çok üzgün, Saint. Neden ona söylemedin? Neden ona açıklamadın?"

"Bak Roxanne, her şeyi berbat ettiğimi biliyorum. Yaptığımı biliyorum. Ama bunu düzeltmem gerek. Başka seçeneğim yok, çünkü onsuz bir gün bile geçiremem. Yapamam ve yapmayacağım," diye yalvarıyorum ona.

Her şeyi berbat ettiğimi biliyorum ama bunu düzeltmem gerekiyor. Yapmak zorundayım.

Ama Roxanne o kadar kolay pes etmiyor. "O kız pek çok kez incindi ama bu gece gördüm, Saint. Kalbi tam anlamıyla ikiye bölünüyor. O güçlü biri ama bundan kurtulabilir mi bilmiyorum."

Onu kolundan tuttum. "Sana söz veriyorum, Roxanne. Bunu düzeltmek zorundayım. Bunu düzelteceğim. Ve bunu yaptığımda, söz veriyorum onu bir daha asla incitmeyeceğim." Ne kadar çok söylersem, onu o kadar sıkı tuttuğumu fark ettim. Kolunu bırakıyorum ve ellerim yanlarıma düşüyor. "Sana söz veriyorum, Roxanne. Lütfen bana nerede olduğunu söyle."

Ne kadar samimi olduğumu görmüş olmalı ki sonunda yumuşuyor. Yolun sadece birkaç dakika aşağısında bir otelin adını veriyor. "Oda 21" diye seslendiğinde bisikletime doğru koşmaya başladım.

Hâlâ koşarken, bisikletimi çalıştırıp yola çıkmadan önce omzumun üzerinden teşekkür ediyorum. Onu bulacağım ve eve getireceğim.

KEDİ

Ağlıyorum ve kapıyı açmaya hiç niyetim yok. En az on dakikadır dışarıda, kapıyı çalıyır ve içeri girmem için yalvarıyor. Ama onu görmezden geliyorum. Yakında durmazsa Şerif Ramsey'nin gelip onu götüreceğini biliyorum. Bu beni neden bu kadar rahatsız ediyor bilmiyorum ama ediyor.

Sonunda bıktım ve kapıdan seslendim: "Aziz, gürültü yapmayı bırak. Şerif Ramsey'nin seni tutuklamak için bir neden aradığını biliyorsun."

"Umurumda değil," diye bağılıyor kapıdan. "Beni alabilir. Eğer sen yanımda olmazsan, hapse geri dönmek umurumda değil."

Buna cevap vermedim. Sadece başımı kapıya yaslayıp bekliyorum.

Onu görmeden bile kapının diğer tarafında olduğunu biliyorum. Gözetleme deliğinden bakıyorum ve geri çekiliyorum, çünkü sanki bana bakıyor.

Cesaretimi toplayıp tekrar bakıyorum. "Sadece git, Aziz. Lütfen git."

Başını sallıyor. "Sensiz olmaz. Kızgın olduğun için seni suçlamıyorum ama bana açıklama şansı vermeden çekip gitmek korkaklıktır, Cat. Ve sen korkak değilsin."

Hayır, yapmadı. Bunu benim üzerime yıkamayacak. "Lütfen git," diye yalvarıyorum ona.

Ama beni dinlemiyor. Onun yerine konuşmaya başlıyor ve ben de kapıdaki delikten onu izliyorum. "Dört yıl önce, devam etmekte olan bir tecavüze denk geldim. Tecavüzcü otuzlu yaşlarında bir adamdı ve kurban, lanet olsun, küçük kız ehliyet alacak yaşta bile değildi. Kızı gördüğümde çok kırılmıştı, Cat. Öfkemin kontrolünü kaybettim ve adama bir ders vermek için yola koyuldum, sanki ona zarar vermem kızı bir şekilde düzeltecekmiş gibi. Adam iki gün sonra yaşam desteği onu hayatta tutmaya yetmeyince öldü."

Gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzülüyor. Bunun onu ne kadar incittiğini görebiliyorum. Küçük kızıdan bahsediş şekli içimi parçalıyor, onun ve Saint'in sahip olabileceği hayatın yasını tutmama neden oluyor.

Elini kapıya dayıyor. "Sana söylemem gerektiğini biliyorum ama geçmişi değiştiremem, değiştirebilseydim bile değiştirmezdim. O şerefsizin o küçük kıza yaptıkları kimsenin yanına kalmamalı."

Loş ışığın altında dururken gözlerinde küçük kız için duyduğu kalp kırıklığını görebiliyorum. Sürgüye uzanıyorum ve geri çevirerek kapıyı açıyorum. Büyük, güçlü bir adam ama şu anda bana kaybolmuş küçük bir çocuğu hatırlatıyor.

Kollarımı ona açıyorum ve o da hemen yanıma geliyor. Kollarımı ona doluyorum ve o da beni kucağına alıp yatağa taşıyor ve kucağında ben varken yatağın ucuna oturuyor. Yanaklarını okşuyorum. "Özür dilerim Azizim. Bilmem gerekirdi. O şekilde ayrılmadan önce seninle konuşmalıydım."

Başını sallıyor ve avucumun içini öpmek için çeviriyor. "Sana söylemeliydim. Korkuyordum. Benim hakkımda ne düşüneceğinden ya da beni terk edeceğinden. Bunu göze alamazdım. Ama yanıldığımı biliyorum. Artık sır yok, Cat. Artık yok. Söz veriyorum sana asla el kaldırmayacağım ve kimsenin de kaldırmasına izin vermeyeceğim."

Beni kendine daha sıkı çekiyor ve onu korkuttuğumu biliyorum çünkü şimdi beni asla bırakmayacakmış gibi davranıyor. "Kaçmamalıydım. Bunu bilmiyor olabilirim ama seni tanıyorum. Seni seviyorum, Saint. Sana inanmadığım için özür dilerim. Bunu bir daha asla yapmayacağım. Şu andan itibaren, sadece sen ve ben varız. Bir daha aramıza hiçbir şeyin girmesine izin vermeyeceğim."

Beni yatağa yatırdı ve üzerime uzandı. Elleri huşu içinde yüzümde bir aşağı bir yukarı geziniyor. Sanki gerçekten burada onunla birlikte olduğuma inanamıyor. "Öpüşüp barışacak mıyız, barışmayacak mıyız?"

Gözlerini sımsıkı kapatıyor ve açtığında gözlerinden yaşlar süzülüyor. "Bu gece seni neredeyse kaybediyordum. Seni o kadar çok seviyorum ki."

İçim parçalanıyor ve şu anda ayrılmamın ona, bana, bize ne yapacağını biliyorum. Onu güldürmeye çalışıyorum. "Yine de bir daha asla. Benimle kalacaksın."

Sonra beni öpüyor, derin ve nüfuz edici. Geri çekildiğinde sesi hırçındı. "Söz ver. Bana söz ver, Cat."

Tereddüt bile etmedim. "Söz veriyorum."

EPILOG

SAINT

İki Ay Sonra

Bam! Kafamı üzerinde çalıştığım 67 model Chevy'nin alt tarafına çarptım. Normalde sadece motosikletler üzerinde çalışırız, ama böyle bir güzellik üzerinde çalışma şansım olduğunda, bunu değerlendiririm.

Bir süre önce Roxanne'in motosikletinin geldiğini duydum. Kedimin onunla olduğunu biliyordum. Ve her zaman olduğu gibi, vardiyasından önce benimle takılmak için garaja geleceğini biliyordum. Normalden biraz daha uzun sürdü ama bunu beklemiyordum.

Başımı tuttum ve arabanın altından yuvarlandım. "Ne dedin sen?" Çok telaşlı, bir o yana bir bu yana zıplıyor. Kızımın bir şeylerin peşinde olduğunu biliyorum.

Bir an için hareket etmeyi bırakıyor ve ellerini önünde birleştiriyor. "Dedim ki, çocuk istiyor musun?" Kulaklarına kadar kızarıyor.

Ellerimi silip ona doğru yürüyorum. "Bunu bana neden soruyorsun?"

Tekrar zıplamaya başlıyor, ayak ayak üstüne atıyor ve anlıyorum ki sakladığı şey çok fena. "Yani, bana evlenme teklif ettin, bir ev aramaya başladık ve şey, yani, çocuklar hakkında hiç konuşmadık, bu yüzden bilmem gerekiyor, çocuk istiyor musun?"

Onun önünde durdum. "Seninle mi?" Ona

takılıyorum. Gözlerini deviriyor. "Evet, benimle."

Bunu uzun uzun düşünüyormuşum gibi yapıyorum. Düşündükçe yüzündeki gülümseme daha da azalıyor. Kesinlikle bir şeyler oluyor.

Ona uzanıyorum ama ellerimin hâlâ kirli olduğunu fark edip geri çekiyorum. "En az dört tane. Daha fazlasını istersen, o konuda da iyiyim."

Gözleri açılıyor ve ağzı düşüyor. "Dört mü?"

Eğildim ve kalkık burnunu öptüm. "Dört. En azından."

Onu şok ettiğimi biliyorum. Nihayet kendine geldiğinde, "Ne zaman?" diye soruyor. Omuzlarımı silkerek kaldırıyorum. "Şimdi iyi. Sen hazır olur olmaz."

Bu küçük haberin üzerine atlıyor. "Hazır mısın? Yani, şimdi olduğu gibi, baba olmaya hazır mısın?"

Kalbim iki kez atmaya başladı. Sadece baba kelimesini duymak bile bana her türlü şeyi hissettiriyor. Hayalini kurduğum ve benim için asla gerçekleşmeyeceğini düşündüğüm için hep bir kenara ittiğim şeyler. Kirli ellerimi görmezden gelip onu tutuyorum. "Bana ne söylemeye çalışıyorsun, Cat?"

"Hamileyim," diye haykırıyor.

Onu kollarımın arasına alıyorum ve bacakları bana dolanıyor. Onu yüzünün her yerinden öpüyorum, etrafında sallıyorum. Her şeyin heyecanı onu ele geçiriyor, ta ki ben durup onu ayaklarının üzerine yatırana kadar. "Kahretsin, Cat, iyi misin?" Bir elim ensesinde, diğeri karnındayken soruyorum.

Gülüyor. Böyle bir zamanda nasıl gülebiliyor? Deli bir insan gibiyim. Bebekler hakkında hiçbir şey bilmiyorum ama muhtemelen onu sallamamam gerektiğini biliyorum.

Eli göğsümden yukarı kayıyor. "Ben iyiyim, deli olma. Hiçbir şey değişmedi."

Onu kucağıma alıp köşedeki boş sandalyeye götürüyorum. Onu sandalyeye oturtup volta atmaya başladım. "Hiçbir şey değişmedi mi? Roxanne ile bisiklete binmek yok artık. Artık seks yok, aman Tanrım, bu artık seks yok mu demek?"

Sandalyeden kalkıyor ve büyük bölmenin kapısını kapatmak için düğmeye basıyor. Tişörtünü çıkarmaya başladı.

Ona çekiliyorum ve her ne kadar seks yok demiş olsam da, ona dokunmadan, içinde olmadan nasıl hayatta kalacağımı bilmiyorum.

Pantolonumun düğmelerine bakıyor ve onları açıyor. Sonra yavaşça fermuarımı indiriyor. "Aslında testi yaptırdıktan hemen sonra doktoru aradım. Seks iyi. Aslında hemşire azgın olacağımı ve ikimizin de bundan zevk almamızı söyledi."

Ellerini durduruyorum. "Azgın mı? Gerçekten mi, öyle mi dedi?"

Pantolonumu çekiştiriyor. "Evet, çok fazla kelimeyle. Ama bunun doğru olduğunu biliyorum, çünkü seni içimde hissetmeye ihtiyacım var, Aziz. Şu anda. Ve sonra işimiz bittiğinde, muhtemelen bir tur daha atmak isteyeceğim çünkü seni o süslü arabanın altından sürünerek çıkarken görmek bana bir şeyler yapıyor, bebeğim."

Pantolonumu yukarı çekmeye başladım. "Hadi o zaman, çünkü bebeğimin annesini bu yağlı garajda becermeyeceğim."

Onu kapıya doğru çekmeye çalışıyorum ama kımıldamıyor. Hayır, onun yerine eli bacaklarının arasına kayıyor, eteğini yukarı çekiyor, bana külot giymediğini ve kıvrımlarının zaten sırlıklam o l d u ğ u n u gösteriyor. "Sorun değil, ben kendim hallederim."

Bir parmağını içine sokmasını izliyorum. Beni ancak onun yapabileceği gibi baştan çıkarıyor. Artık ondan uzaklaşmamın imkânı yok.

"Kasabaya böyle mi gittin?" Sızan tümseğini işaret ederek soruyorum.

Gözlerini deviriyor. "Tabii ki hayır. Döndüğümde çıkardım."

Onu kucağıma aldım ve az önce çektiğim sandalyeye oturttum. Arkama yaslanıyorum, zaten sert olan sikimi çıkarıyorum ve bir kez okşuyorum. Başı şimdiden ön spermle parlıyordu.

Cat'e baktığımda kıyafetlerinin geri kalanını çıkarmıştı ve bunu nasıl etmediğimi merak ediyorum. Göğüsleri daha dolgun, kalçaları daha geniş. Hatta parlıyor gibi görünüyordu. "Hadi bebeğim. Otur şuraya," diyorum kucağıma okşayarak.

Üstüme oturuyor, beni göbeğinde hizalıyor ve bir hamlede kendini bana bırakıyor. Kalçalarını döndürüyor, serbest kalmak istiyor. "Oh, Azizim. Çok iyi hissettiriyor."

Hiçbir şeyin değişmediğini söylediğini biliyorum ama bu doğru değil. Amı daha sıcak, daha ıslak ve her çekmeye çalıştığım da beni içine çekiyor.

Kalçalarını yavaşlataarak bir dakika duraklıyor. "Mutlu musun, Aziz?"

Derin bir öpücük için onu kendime çekerek homurdanıyorum. Ondan uzaklaştığımda, sikimin etrafına boşalıyor. "Çok mutluyum," diye fısıldıyorum ona.

KALP DİYARLARI

Heartlands Motosiklet Kulübü'nün alfa erkekleri, söz konusu sevdikleri olduğunda ülkedeki en sahiplenici, sadık ve bölgeci erkeklerdir.

Heartlands, bağımsız öykülerden oluşan yeni ve sert bir seridir. Kısa ve ateşli romantizmin en güvenilir dört ismi tarafından yazılan her kitap motorlarınızı hızlandıracak ve kalplerinizi hızlandıracak. Garantili.

XO, Frankie, Dani, Olivia ve Hope

Heartlands MC Serisinin diğer kitapları için [BURAYA](#) TIKLAYIN:

Frankie Love tarafından Ranger

Zincir yazar Dani Wyatt

Killian yazar Olivia T

Turner Aziz yazar Hope

Ford

BANA KATILIN!

HABER BÜLTENİME VE OKUYUCU GRUBUMA KATILIN

Yeni Çıkanlar, Özel Ürünler ve Daha Fazlası Hakkında Güncel Bilgiler İçin

[HABER BÜLTENİME KATILIN](#)

[ÖZEL FACEBOOK GRUBUMA KATILIN!](#)

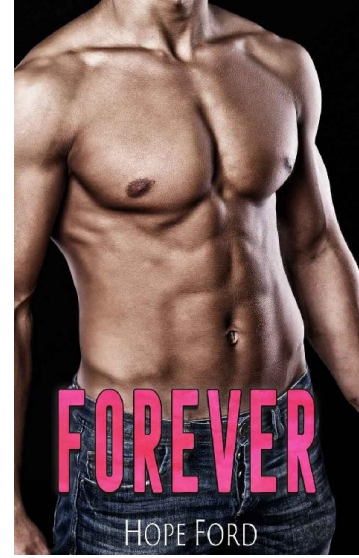
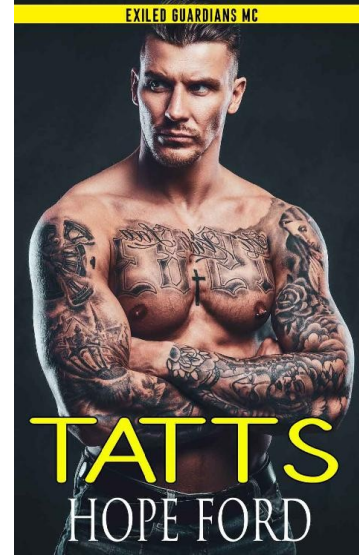
[FACEBOOK'TAKİ OKUYUCU GRUBUMA KATILMAK İÇİN BURAYA TIKLAYIN](#)

Hope Ford'un kitapları hakkında konuşmak için bir yer! Yeni çıkan kitaplar, çekilişler, özel içerikler, kapakları herkesten önce görme ve daha fazlası hakkında bilgi edinin!

Hope Ford'u www.authorhopeford.com adresinde bulabilirsiniz.

ÜCRETSİZ KİTAPLAR

ÜCRETSİZ kitap ister misiniz? Gitmek www.authorhopeford.com/freebies

YAZAR HAKKINDA

Çok satan kısa aşk romanları yazarı Hope Ford kısa, ateşli, tatlı aşk romanları yazıyor. Dövmeli, alfa erkekleri, anlık aşk hikayelerini ve HER ZAMAN sonsuza dek mutlu sonları seviyor. 70'in üzerinde kitabı var ve hepsi Amazon'da mevcut.

[BENİ TAKİP EDİN](#) - Hope Ford'u Pinterest, Instagram, Facebook, Goodreads ve daha fazlasında takip etmek için bağlantıya veya aşağıya tıklayın!

İçindekiler

[Başlık](#)

[Sayfası](#)

[Telif](#)

[Hakkı](#)

[İçindekiler](#)

[1. Kedi](#)

[2. Aziz](#)

[3. Kedi](#)

[4. Aziz](#)

[5. Kedi](#)

[6. Aziz](#)

[7. Kedi](#)

[8. Aziz](#)

[9. Kedi](#)

[10. Kedi](#)

[11. Aziz](#)

[12. Kedi](#)

[13. Aziz](#)

[14. Kedi](#)

[15. Aziz](#)

[16. Kedi](#)

[Sonsözü](#)

[Heartlands](#)

[BANA](#)

[KATILIN!](#)

[Yazar Hakkında](#)

[Ücretsiz Kitaplar](#)

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

